

অসমৰ একমাত্ৰে হাস্য ব্যংগ বাৰ্তালোচনী

কেৱল হাঁহিবৰ বাবে

হাঁহি হাঁহি পঢ়িবৰ বাবে

গোকুল চুট্টি

ত্ৰিশতিত্ৰিম বৰ্ষ ৪ৰ্থ সংখ্যা, ডিচেম্বৰ, ২০২৪

এই সংখ্যাৰ আকৰণ

বেবেৰিবাং কবিতা চ'ৰা
মহিনাহাঁতৰ বকলা
ৰস ৰচনা আৰু ৰগৰ
ব্যঙ্গ গল্লা
টোটকীয়াৰ প্ৰতিবেদন
ভাকুটকুটৰ বাশিফল আৰু বহুতো...

ଭାକୁଟକୁଟ

କେବଳ ହାଁହିର ବାବେ

ହାଁହି ହାଁହି ପାତିବର ବାବେ

ଭାକୁଟକୁଟ ପ୍ରକାଶନ ଗୋଟିଏ-

- ମୁଖ୍ୟ ଉପଦେଷ୍ଟା** - ଡ୉ ଉପେନ୍ଦ୍ରଜିତ ଶର୍ମା, ପ୍ରଧାନ ସମ୍ପାଦକ, ଅସମ ସାହିତ୍ୟ ସଭା ।
- ଉପଦେଷ୍ଟା ସକଳ** - ଉମେଶ ଚେତିଯା, ମିହିବ କୁମାର ବର୍ମା, ଅନୁନ୍ତ କୃଷ୍ଣ ମହନ୍ତୀ, ଲୋକ ନାଥ ଗୈଗେ, ଉଷା ବରଗୋହାଇଁ, ନାମେଶ୍ଵର କାର୍ଦଂ, ଯଦୁମଣି ଗୋସ୍ଥାମୀ, ଜହେନ୍ଦ୍ର ହାଜଂ ।
- ସଭାପତି** - ବିନୀତା ଚୌଧୁରୀ ଗାସୋଦିଯା ।
- ଉପ-ସଭାପତି** - ଦିବ୍ୟ ଗୈଗେ, ନୀଳାନ୍ଧବ ଦତ୍ତ, ଧ୍ରୁବଜ୍ୟୋତି ଦାସ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପ୍ରଭା ଗୋହାଇଁ, କୁଞ୍ଜଲତା ବଡ଼ା ।
- ସମ୍ପାଦକ** - କରବୀ ଦେଉସୀ ।
- କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ** - ବିଣୀ ତାମୁଲୀ ।
- ସହଃ ସମ୍ପାଦକ** - ଦିପକ ଭବାଲୀ ।
- ସଦସ୍ୟ-ସଦସ୍ୟା** - ଅମୃତ ବୁଢାଗୋହାଇଁ, ମନିବାମ ବଡ଼ା, କଳକଲତା ଗୈଗେ ବୁଢାଗୋହାଇଁ, ଦିଗନ୍ତ ଦେଉସୀ ।

ସମ୍ପାଦନା ସମିତି

- ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ** - ବିମଲ ବାଜଖୋରା ।
- ସମ୍ପାଦକ** - ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରଭା କାଟନୀ, ଟଙ୍କେଶ୍ବର ଭବାଲୀ, ପୁଞ୍ଚା ଚୁତୀଯା ।

ପ୍ରଚାର ଆବର ପ୍ରସାର ସମ୍ପାଦକ- ବୀରେଣ କୁମାର କୌରବ ।

ପ୍ରକାଶକ	: ଭାକୁଟକୁଟ ପ୍ରକାଶନ ଗୋଟିଏ ।
ଅଂଶ ସଞ୍ଜା	: ଗୌରାଙ୍ଗ ଦେଉସୀ
ନନ୍ଦା ସଂଘାତକ	: ବାଜୀର ବାଜଖୋରା
ଅକ୍ଷର ବିନ୍ୟାସ	: ଦେବଜ୍ୟୋତି ଦେଉସୀ (ଦିଗନ୍ତ)

ମୂଲ୍ୟ : ୫୦.୦୦ ଟକା ମାତ୍ର

তাকুটকুটির ভেঙ্গিলেটৰেদি সম্পাদকৰ ভূৰ্বকা

• গৰু বাজনীতি-গাহৰি বাজনীতি •
• একত্ৰিত হৈল দুই বাজনীতি •

গৰু-গাহৰিৰ বাজনীতিত মানুহ হৈছে পাগল। শিং জোকাৰি যুঁজ দিছে বাজনীতিক
ছাগল।। চৰকাৰখনে কৰি দিলে গৰু খোৱা বন্ধ। এজাকে লগাব হেনো চৰকাৰৰ সৈতে দৰ্দ।।
তেৰাসৰে কৰিব হেনো গাহৰি খোৱা নিবেধ। আহোম, মিৰি, কছাৰীয়ে বুলিছে ধেৎ ধেৎ
ধেৎ।। মটা গৰুৰে হাল বাওঁ, মাইকৰী গৰুৰ গাথীৰ খাওঁ। গাহৰিৰ পৰা একো নাগাওঁ সেইয়ে
মাংস খাওঁ।। মাংসৰ বাবে গোঁহো তাক নিপোটল কৰি। কচাই নালাগে মাৰো বাঁহৰ টাঙ্গেনেৰে
মাৰি।। হালবোৱা গাথীৰ দিয়া কাৰ্য নকৰে গাহৰিয়ে। সেয়ে বোলো নেতা তুমি আমাক চাৰিবে।।

গৰু হ'ল মানৱ জাতিৰ বহু উপকাৰী। গাহৰিক বনাওঁ আমি
মাঠোঁ তৰকাৰী।। সঁচা ক'লো ভাইহ'ত ইয়াতে থাকিম মিলিজুলি।।
নিচিঞ্জিবা ভাই-ককাই সাতামপুৰুষীয়া এনাজৰি।। গৰু-গাহৰি
বাজনীতিত আকৌ লগাব নেকি যুঁজ ? সেয়ে ক'লো সকলোকে
বাজনীতিক দালালীৰ কথা কি বুজ বুজ।।

ইতি

শ্রীমতি অমৃতা পাত্ৰ
মুখ্য সম্পাদক, তাকুটকুটি

বেবেৰিবাং কবিতা চ'ৰা

পৰিবৰ্তন

শ্ৰ.... আৰুল আজিজ, জয়নগৰ, মৰাণ।

পৰিবৰ্তন আহি গ'ল,
বস্তুৰ দাম বাঢ়ি গ'ল,
এশ টকাৰ মিঠাতেল
দুশ টকাত লাগি গ'ল।
বেমাৰত ভোগী থাকিলেও
দৰৱ খাব নোৱাৰা হ'ল,
অতি প্ৰয়োজনীয়
সামগ্ৰীৰ লগতে
দৰৱৰ দামো দুণ্ডুণ হ'ল।
আটা, চেলী, আলু, দাইল,
শাক-পাচলিৰো জুই দাম,
এক কেজিৰ দাম সুধিলে
গ্ৰাহকক কয় এপোৱাৰ দাম।
পৰিবৰ্তন আহি গ'ল,
প্ৰতিবাদো মষিমূৰ হ'ল,

এশ এবুৰি সংগঠনৰ
মুখৰ মাত হৰি গ'ল।
জি.এচ.টি. বাঢ়ি গ'ল
বি. পি. এলৰ বেহাই হ'ল
মধ্যবিভৰ পকেট খালি
দৰিদ্ৰতা বাঢ়ি গ'ল।
পুঁজি পতিৰ পুঁজিত কিঞ্চ
কোটি-কোটি বাঢ়ি গ'ল।
চেয়াৰ বজাৰৰ দোহাই হ'ল,
পেট্ৰলৰ দামো বাঢ়ি গ'ল,
সোণ-ৰূপ আদি মূল্যৱান ধাতু
চুব নোৱাৰা হৈ গ'ল।
ৰেচন কাৰ্ড আছে আমাৰ,
চাউলৰ আভাৰ নাই আমাৰ
আনে খাবলৈ পাওক-নাপাওক

মাহত দুবাৰ চাউল পাম।
নাখাও শালি ধানৰ ভাত,
নিদিওঁ আমি বোকাত হাত,
দাইনিং টেবুলত বহি
আৰামেৰে খাম ভাত।
দেশত, ইবোৰ-সিবোৰ
যি হ'ল হৈ গ'ল,
আমাৰ আৰাম আহি গ'ল
সুলভ মূল্যৰ দোকানৰ পৰা
ফি চাউল আনোঁগৈ ব'ল।
ফি চাউল অনাও হ'ল,
ভাতৰ চৰ পাতিবৰ হ'ল,
চৰ পতাৰ সময়তে
খেলি-মেলি লাগি গ'ল।
ফ'ৰ লেনৰ প্ৰয়োজন হ'ল,

গছ-গছনি কাটি খান্তাৎ হ'ল,
বিজার্ভ আদি অৰণ্য সমুহো
সকলো দেখোন শৰাধ হ'ল।
খৰি-কাঠৰ অভাৱত
চৌকাত জুই নজুলা হ'ল।
ফি পালো উজ্জুলা গেছ,
গেছৰ অভাৱো নাইকিয়া হ'ল
কেৰাচিনৰ চাকি লুকাই গ'ল
বি.পি.এল বাল্ব লাগি গ'ল।
বিভিন্ন আঁচনিত অন্তভূক্তি হ'ল,
বিনা কামেই বৰ বাবু হ'ল,
খেতিয়কৰ অভাৱত
মাটি চন পৰি বল।
ম'বাইল টিপাত লাগি গ'ল,
কৰ্ম উদ্যমো কমি গ'ল,
দৃষ্টি শক্তি দূৰৰ কথা
জনমূৰি আয়ো কমি গ'ল।
মৰম চেনেহ কমি গ'ল,
আঞ্চলীয়তা নোহোৱা হ'ল,
নিজৰ মূৰটো আনক বেছি
জাত-পাতত লাগি গ'ল।
হাতত টকা নোহোৱা হ'ল,
মূৰেও কাম নকৰা হ'ল,

উপাৰ্জনৰ বাস্তা নাপাই
ঠগ-বাজিত লাগি গ'ল।
একাউণ্টত সোমাব আঁচনিব ধন,
বেংকলৈ তাঁত-বাতি কৰা হ'ল,
তাৰ ওপৰতে নিৰ্ভৰ কৰি যেন
পৰিয়াল চলাব লগা হ'ল।
কাম-বনত মন নবহে,
এলাহ দেখোন বাঢ়ি গ'ল,
প্ৰয়োজন হ'লৈ অতীতৰ দৰে
ধূদৰ আলি বান্ধিবৰ হ'ল।
আহিছে-গৈছে অনেক চন,
নৰ প্ৰজন্মলৈ আহ্বান,
এলাহেই হ'ব মহাকাল,
আনৰ হাত-মুখলৈ চোৱাতকৈ
আঞ্চনিভৰ্ণীল হোৱা ভাল।
আনক দোষী সজোৱাৰ আগত,
আঞ্চসমালোচনা কৰা ভাল,
হাতৰ পুতলা হোৱাতকৈ
হাতে-কামে লগা ভাল।
বেহাই আশাত মজি থাকি
হাত সাৰতি বহি থাকিলে
শ্ৰীলংকাৰ দৰে গতি হ'বলৈ
নালাগিব বেছি কাল।■

নেতা

শ্ৰী...পটেটু গোহাঁই

আহিছে নেতা গৈছে নেতা
 নেতা মায়াপী জীৱ,
 নেতাৰ সৌতৰ অস্ত নাইকীয়া
 বুলিছ নেতা নাই কিয় ?
 তোমাৰ জীৱন দিয়া উটোৱাই
 নেতাৰ সেৱাৰ বাবে,
 এইখন অসম হবণে হজম
 ধূৰ্ণ নেতা-গণৰ বাবে।
 দালাল মাতাল দুয়ো ককাই-ভাই
 নেতাৰ লগতে ঘূৰে,
 সুবিধা দিয়াৰ টোপ দেখুৱাই
 বাইজক বাম ঠগন দিয়ে।
 সৌজন দেখিছ মস্ত দালাল
 টোপৰ ভৰাল তেওঁ,
 ঠিকা-ঠুকলি চাকৰি দিবলৈ
 পৰোৱাই নকৰে এওঁ।
 এভাগ দিব হেনো মন্ত্ৰীছাৰক
 বাকীভাগ অফিচ্যাৰক,
 নেতা আমাৰ ধূৰন্ধাৰ ককাই
 হেডলৈও এভাগি বাঢ়ক।
 হেডছাৰৰ সতে সনা পিটিকা
 নেতাৰ মুখৰ আৱাজ,

পিটিকা-পিটিকি কৰি থাক্কোতেই
 ললেগৈ জেলৰ সাজ।
 ছাগলী পার্টি শিয়াল পার্টি
 বিধে বিধে ওলাল পার্টি,
 ৰঙাঘোঁৰাত এগালিয়ে উঠি
 পিছ ঠেঞ্জেৰে খালে লাঠি।
 নেতা আমাৰ অতিকৈ আপোন
 নেতাক নেভাবিবা পৰ,
 এইখন অসম নেতাৰ বাসভূমি
 নেতাৰ নিজাপী ঘৰ।
 এই দৰে দেখোন চলিআছে সমাজ
 নেতাৰ অহা-যোৱা,
 গৰীব জনতাই শুকান পেটেৰে
 নেতাক কৰি থাকা সেৱা।■

ম'বাইল ফোনৰ প্ৰেম

শ্ৰ...জহেন্দ্ৰ হাজং

নতুন যুগৰ ম'বাইল ফোন
নিকিনা কৈ থাকে কোন ?
লওঁতে ললে প্ৰয়োজন বুলি
লাহেকৈ প্ৰেমত হলি-গলি।
ল'ৰা-বুড়াৰ প্ৰেম জাগিল
সুখৰ সংসাৰ কিমান ভাগিল ?
ৰং নান্দাৰ লাগিও প্ৰেমত পৰে
নিচিনা নজনাকৈ পলাই মৰে।
কিনো মায়াজাল ৰচিলে ফোনে ?
তোমাক এৰিনো থাকিব কোনে ?
নানা গেমৰ প্ৰেমৰ জাল
খেলিবলৈ কিন্তু বৰ ভাল,
গেমৰ প্ৰেমত বছতে পৰে
একাউণ্টৰ ধন খালী কৰে।
এচামৰ আকো চথেই বেলেগ
হাত-ভৰিত মাৰে চোকা ক্লেড,
হাতো কাটে ডিঙিও কাটে
গেমৰ প্ৰেমত শুকাই-খীণাই মৰে।
ডাকৰ চিঠি পিয়নৰ পিঠি
টোপোলা আছিল বিভাগৰ নীতিত,
বৰ্তমান যুগৰ চিঠি প্ৰেৰণ

ডাক বিভাগৰ হ'ল অকাল মৰণ।
নেজানে লিখিব চিঠিৰ নমুনা
পঠাবলৈও নাজানে সঠিক ঠিকনা,
কেলেনো লাগে লিখিব চিঠি
হাততে থাকে ম'বাইল এটি।
ইচ্ছা গ'লেই হেঞ্জ' জান
ভিডিও' কলিঙ্গতে দিয়ে,
হিয়া খুলি প্ৰাণ।
নেট শেষ হ'লেও
গগ'ল পে আছে,
বিটেইলাৰৰ ওচৰলৈ
নগ'লেও চলে।
নতুন চামৰ ম'বাইল ফোনে
কৰিছে সৰ্বনাশ,
মাক-দেউতাকৰ সোণালী সপোন
কৰিছে নিৰাশ।
তথাপিও ভাল ম'বাইল ফোন
বহু সুবিধা আছেচোন,
ৰিচাৰ্জৰ নামত গ'লেও ধন
কোনেও কিন্তু নিদিয়ে ঘন।
দিন-ৰাতি একাকাৰ কৰি
কোম্পানীয়ে লয় ধন ঠাণি,
কৈ থাকিলৈও নপৰে ওৰ
জীৱন গ'লেও ম'বাইলতে বিভূৰ।■

গৌৰৱ-হীন পালোৱান

শ্রু...ভাস্কৰ জ্যোতি দাস

জোকালেই মোৰ খং উঠে
মই বৰ গহীন,
সকলোৱে মোক ভয় কৰে
যদিও মই থীন।
খাব নোৱাৰো অধিককৈ
হেতাখন পিছে ডাঙৰ,
কৰিব নোৱাৰো তাতে কি হ'ল
কথাতেই মানুহ বৰ।
হাঁহিবলৈ নাই বল অকণো
হাতী চিকাৰ কৰো,
খোজ কাঢ়িবলৈ বল নাই
উজুতি খাই পৰো।
কোনেও নকয় অশিক্ষিত বুলি
জেপ্ত কলম লৈ ঘুৰো,
চকুত ক'লা চশমা হাতত ঘড়ী
বাহাদুৰী আছে মোৰো।
হ'লনো কি হ'ল অইনৰ ঘৰ
নিজৰ বুলি ফিতাহি মাৰো,
হ'লনো কি হ'ল অইনৰ মটৰ
চোতালতে দুপাক ঘুৰো।

নিজৰ নহ'লেও আনক লৈয়ে
সদায় জহাই ফুৰো,
তাকে লৈ মোক ঠাট্টা কৰিলে
চকু দৃটি পকাই ধৰো।
নাম শুনিলেই সকলোৱে চিনে
গাৰতে জনাজাত মই,
পিঠিৰ পিছত সকলোৱে হাঁহে
সন্মুখত কৰে ভয়।
জাপিটোকে মই নোৱাৰো দাঙিব
নাম গ-হীন পালোৱান,
হেংদাং খন নেলাগে মোক
চামুচ পাতকে আন।■

ভচমৰ বাজনীতি স্বাদ !!

শ্ৰ... ভলজুলা বড়া

পদুম ফুলৰ বাজনীতিত শুনিবলৈ পাই
নীলা চৰাইৰ মাত,
আইদেউ বাইদেউৰে মাকোঁ মাৰি আছে
তৎ নাইকীয়া গাত।

লাখটকীয়া এনে পুৰস্কাৰ আশাত
কোনেনো নকৰিব কি?
ভোটৰ লগতে ভেটিও দিব বোলে
গিৰিহঁতকো এৰিব নেকি!

ডালত পৰি আহি মাত মাতি আছে
নীলা চৰাই জাকে,
নিৰ্বাচনৰ সময়ত সঁচা-মিছা কৈ
পানী মিঠেহে বাকে।

হাতও আহিছে টোকাৰী বজাই
লগতে বিৰোধী গোট,
ভোটৰ আশাত বিচাৰি ফুৰিছে
সলাইছে নিজৰ মোট।

হাতীটোৱে পিছে গা ডাঙিব নোৱাৰি
কেকোঁ-জেকোঁকৈ আছে,

কাষে-বাবে দেখোন ফপৰা কুকুৰে
ফপৰা টিকাহে ঘঁহে।

পদুম পুখুৰীত ডুব গৈ থাকোঁতে
পেট ফুটি গ'ল তেওঁ,
দেহা ঢলং-পলং মন জলং-জপং
উভটি নেচাইচোন কেও।

এই দৰে দেখোন চলি থকা দেখি
ভচমীয়া বাজনীতি,
খেনোৱে আকৌ নতুনকৈ বনাইছে
লোকেল পামৰ ভেটি।

তলা-চাবিকোছা উলমি আছে
কাৰোবাৰ জেপত গৈ,
সাঁতপুৰুষ উজাৰি গালি পাৰিলেও
কদাপি নেকাড়ে সৈ।

শিয়াল-কুকুৰে লগলাগি লৈ
কিনো চাবা লেটি-পেটি,
নেজ পেলাই পেলাই সেৱা কৰি আছে
তথাপিও নহয় খেতি।■

টেকেলীয়াৰ মৰম

শ্ৰ...মিহিৰ কুমাৰ বৰুৱা

আছিল এজাক

টেকেলীয়া বৰল

মিলা প্ৰীতিৰে ভৰা।

নোমলহঁতৰ কঠাল গছত

বহু অতীজৰে পৰা।।

এদিন আবেলি

ভাবিলে নোমলে

বঙকে চোৱা যাওক।

দিও আজি ভাঙ্গি

টেকেলীয়াৰ টেকেলী

শিয়াল কুকুৰে খাওক।।

সচাঁকৈ নোমলে

ভাঙ্গিলে টেকেলী

টেকেলীয়া বৰলৰ

দিলে আহি চুমা

টেকেলীয়া জাকে

নোমলক মৰমৰ।।

কিনো জগৰ লগালে

বেচেৰা নোমলক

গ্ৰহৰ বৰল জাকে।

যাৰ বাবে নেকি

কৰ্মফল পালে

গোটেই জীৱনৰ বাবে।।

কপাল নে চোতাল

শ্ৰ...টক্ষেষ্ব ভৰালী, ধেমাজি

চহৰনগৰ সৌন্দৰ্যৰ ভৰপুৰ,
কেনে মনোমোহা ওৱাইন চপ্পৰোৰ।

অলিবে-গলিবে বাখিছে সজাই,
জপনা খুলি হাত মেলিলেই পায়।
ভাগৰো নেলাগে এলাহো নেলাগে

পদূলীমুখতেই বাৰ,
দুশ্মিটাৰ মাথো খোজ কাঢ়িলেই
ওলাই নিচাৰ উগাৰ।

কণা হ'লেও আই ককাইক
শতকুটি প্ৰণাম-শলাগিব লাগিব।

ভাৱচোন বাঞ্চৰ সৱ
এনে-, শিয়ালৰ পিঠিৰ মঙ্গহৰ ভাৰ
কোনজনা মহা পুৰুষে দিছে বাক
ইতিহাসৰ পূৰ্ব পুৰুষৰ পৰা

চহা নগৰীয়াক।
দীৰ্ঘজীৱী হওঁক আৰু দহৰছৰ খাওঁক
মনে প্ৰাণে আশীৰ্বাদৰ পাত্ৰ
স্বাৰো মিতিৰ বওঁক।

নকলেও নোৱাৰে সঁচা মুখ
ক'লে পাট্নাৰসৱে শলাগে যাক,
দেহা গ'লেও হওঁক অধোগতি
ঠেঁ পাক খাই গলেও যায় আগবাঢ়ি
লেট দেম্ গৌ-দেমকেয়াৰ
মাইণ্ড কিস্ত হাই এড়ভাস
এ-টু-পি-, ধৰিবৰ দিনৰ পৰা।।

ভাকুটকুটৰ বৰপেৰাৰ বাসিন্দা

শ্ৰ....বিনীতা চৌধুৰী গাবোড়িয়া

হাঁহি হাঁহি আৰু হাঁহি.....

তাৰ বাহিৰে একো নাহি। হাঁহিৰ নিকেতনত বসবাস
কৰি 'ভাকুটকুট' ব' বৰপেৰাত সোমাই থকা মাত্ৰ
কেইগৰাকীমান মহান হাঁহি অষ্টাৰ বিষয়ে ঠোৰতে
জানিবলৈ বিচৰা সকলৰ বাবেহে মন-মগজু আৰু
আঙুলিৰ কচৰৎ কৰি লিখিবলৈ মন গ'ল। জানো!
ৰাইজে হাঁহেই নে গালিয়ে দিয়ে—।

১ নং - ৰাইজৰ হেঁপাহৰ 'ভাকুটকুট'ৰ বহা ঘৰ

প্ৰথম গৃহস্থ অমল হাটখোৱা,
ঘিট-মিটিয়া ৰঙামোৱা
কথাই প্ৰতি ৰসে ৰসগোল্লা
হাতত কলম, মাতত মৰম
হাঁহিত চৰকাৰী পেঞ্চন পোৱা,
ওঠত হাঁহি, চকুত হাঁহি,
পেটত হাঁহিৰ অভাৰ 'ঙ্গে'
যেনিয়ে যায় তেনিয়ে কিন্তু
হাঁহি বিলোৱাত নহয় 'ঙ্গো'।
হাঁহিৰ বাবে পাইছে তেওঁ মহা-মহা মাননি
টকা-পইচা সেয়েহে তেওঁৰ নাই আমনি

ভাকুটকুট তেওঁৰ জীৱনৰ ধন
জীয়াই ৰাখিবই লাগিব বুলি সেয়ে
কৰিছে মৰণ পণ।।
২ নং-পৰিয়ালৰ শুৰি হাটখোৱাৰ বৌটি
তামূলী পৰিয়ালৰ 'গিনি' আইজনী
আদৰী-সাদৰী বুলি সকলোৱে জানে,
ভাকুটকুট পৰিয়ালে জ্যেষ্ঠ বুলি মানে।
কথাত শুৰনি মনত শুৰনি
আমাৰ গিনি বাই,
সমাজৰ হিতৰ বাবে কামৰ উৎসাহ
তেওঁৰ সমান কাৰোৱেই নাই।
ককালৰ বিষ, গেৰোহাৰ বিষ
তেওঁৰ চিৰ লগৰী—
সেই বুলি কিন্তু বহি নাথাকি
ভাকুটকুটৰ কামত ফুৰে ভাগৰ পাহৰি।
চিমৰ সেনাপতি হাটখোৱাৰ তেওঁৰেই বুটাবৌ
নামটি শুনিলেই লাগে থোকি বাথো।।
৩ নং - গহীন গন্তীৰ শমেউ চেতিয়াৰ

উন্নত দিহা পৰামৰ্শ মতে,
ভাকুটকুটৰ সন্মান বাঢ়ে নিতে নিতে
আউল লাগিলে ভাঙি দিয়ে বিষদ জ্ঞানেৰ
নিকেতনৰ সবেও তেওঁক
সমীহ কৰে সেয়েহে।।

৪ নং - গলগলীয়া 'ভই'ৰ

অস্বৰ দণ্ড দেউ,
নামানে তেওঁ কেতিয়াও
এলা-পেচাত সেও ।
সাহস দিয়াত, উৎসাহ দিয়াত
আগ ভাগ লয়, সকলো হৈ যাব,
চিন্তা নাই, নাই একোৰে ভয় ।
পহিচা আহিব ভাকুটকুট ওলাব
নতুন কৃপেৰে কাঁচোন-কাঁচি
মই কৈছো নিশ্চয় নিশ্চয়
সকলোৰে বাখা সাঁচি ॥

৫ নং - অংক ভৰালী, ফুলমতী লোৰেলী

লাগে যমজ যেন,
কামত কিষ্ট চোকা টেকেলা
যেন আকাশৰ শেন ।
মিহিৎ মাহাং দুইটিয়ে সদায়
চিন্তাত থাকে নিমখ
বাচক বনিয়া লিখনিৰে আকৌ
আটাইকে কৰে বিমুঞ্জ ।
দুয়ো বাই-ভনী হেনো পুৰণি
বাসিন্দা ভাকুটকুটৰ
তেৰাসৰ মাত কথাত কিষ্ট
নেদেখা এপালিও হাঁহিত বগৰ ।

৬ নং - অৰঙ্গে-দৰঙ্গে ঘুৰি ফুৰা

বুটিকুৰীয়া তাৰেণ্ট্ৰে কোঁৰৰ
ভাৰস্তৰ খবৰৰ মহাৰাজ তেওঁ
হাতত কলম মুখত হাঁহি
কোঁৰৰ দেৱক লাগে খবৰ ভাকুটকুটৰ ।
সুৰ টানি নিজেও গায, হাঁহি ৰস্ব মালিতা,
হাঁহি হাঁহি ঢলি পৰে ললিতা-বিবিতা ॥

৭ নং - তাহানি দিনৰ শিক্ষা বিষয়া

শ্লোক নাথ দাইদেউ, বলিষ্ঠ লেখক তেওঁ,
লেখাও দিয়ে ধনো দিয়ে
ভাকুটকুট জীয়াই থাকক দেও,
দেহাই মানিলো মনে নামানে
সেয়েহে আহে নিতে নিতে
মন-প্রাণ ঢালি ভাকুটকুটৰ চৰালৈ ।

৮ নং - সমাজ সেৱা, ব্যৰসায়ী সত্যজ্যোতি দাস

কথা কয় কমকৈ, কামত পাঁকৈট
মনে-প্রাণে ভাল পায় ভাকুটকুটক
সেয়ে আমি দেখিছো,
সপৰিয়ালে ধৰে সেৱা
সমাজখনৰ কামত..... । ॥

আগলৈ....

পানী মিঠৈ-

কলি যুগৰ গোপী সংবাদ

চন্দ্ৰ কান্ত শইকীয়া

প্ৰথম খণ্ড

ঘোষা

দ্বাপৰ যুগৰ অন্তে কৃষ্ণে
চিন্তে বিৰখত উঠিয়া
কলি যুগত গোপী সকলৰ কি হ'ব বুলিয়া,
চিন্তন কৰিয়া বিৰিখে ল'বাইলেক পাৰ
ঐৰে, দেখঃ দেখঃ মাৰিলেক শৰ ব্যাধে
কৃষ্ণক মৃগক বুলিয়া।

শৰঘাটে কৃষ্ণ মাটিত ঢলিয়া পৰিল
বাৰ্তাক শুনিয়া গোপগণ
ধাওৰি আহিলস্ত কৃষ্ণক ধীয়াই,
কেছকান্দে ইনায়া-বিনায়া
কেছকান্দে মাটিত চিৎভুলোঙা খায়া
অনেক গোপীকান্দে বৃন্দাবনে
আছিলেহো ক্ৰীড়া বঙ্গে কৰিয়া
কলিৰ যুগত আমাৰ কি হ'ব বুলিয়া।

গোপীক প্ৰবুধ দিয়া কৃষ্ণে বোলয়
কলিৰ যুগত নোহে কোনো বিপৰ্য্যয়,
আমাৰ সঙ্গে মিলনৰ আছে অনেক উপায়,
গোপী বোলে ব্যাখ্যা কৰা প্ৰভু
আমাৰ অমৃত উপায়,
শুনিলেহে শান্ত হ'ব আমাৰ হৃদয়।

কৃষ্ণে বুলিলস্ত শুনা মোহোৰ পৰিকল্পনা
একেৰাপে নোহে জন্ম কলিৰ যুগত।
ভিন্ন স্থানে মিলন হামো তোহাৰ লগত,
তোমাসবে জন্মিবাহা তিৰুতাৰ ৰূপত।
বিকল্প সুবিধা বাধিম ময়ি
সুলভে ভূগিবা কলিৰ যুগত।
দহোজনী তিৰি একত্ৰে মিলিয়া,
পৰিচিত হৈবা নিজৰ নাম বুলিয়া।

সমভাৱে ধন গোটাই এক স্থানে থৈবা,
 সেহিহ্বানে বহুপে মোক লগ পাইবা,
 ঘৰত নবাহিব মন মোহতে বতি হৈব।
 বিবিধ অজোহাতে মনত পাঞ্জিয়া
 ওহি স্থানে আইবেক মনত বাঞ্জিয়া।
 ওফন্দা-ওফন্দি কৰি লাগিবেক কাজিয়া
 বাটুল হৈব মন গৃহে নাথাকিবা,
 ধাউৰি আহিবা সদা মোক লগ পাম বুলিয়া
 সন্তোষিবা মেহোক “অ’চাৰ” বুলিয়া।
 মহোৰহ ইচ্ছাতে হৈব অনেক ভুল বুজাবুজি,
 চুলিয়া-চুলি হৈব আৰু গতা-গতি
 তোহাৰ অনেক হৈব নাকনি-কাননি।
 এতহেন্তে উপবিস্ত হমো তোহাৰ মধ্যে আহিয়া
 তোমাৰহ মাজে হমো মধ্যমণি হৈয়া
 জানিবা এহিজন কলিৰ কৃষ্ণ বুলিয়া।
 প্ৰবুধ দিয়া কৃষ্ণে বিষত কেকাই কেকায়া
 আমাৰ হন্তে মিলনৰ আছে অনেক উপায়
 নৰুপে জন্ম হয় দেশৰ পশ্চিমে
 পূৰ্বতো জন্মিম মানস পুত্ৰ হয়া
 প্ৰকাশিমো সকলোৰূপ দ্বিতীয় খণ্ডে
 প্ৰথম খণ্ড সমাপিলো এহি প্ৰৱন্ধে
 শ্ৰীহত হতশ্ৰী বুলা সৰ্বজনে ।।■

শুকটিৰ মহিমা

শ্ৰ...দিগন্ত দেউৰী

ধূনাগুৰি, ধেমাজি

লেট্ৰিনৰ দৰে যদিও গোক্ষাই

খাবলৈ বৰ সোৱাদ,

মাছ শুকুৱাই কচু দি খুন্দি

ভৰাই থয় চুঙাত।

বাঁহৰ চুঙা কাটি লৈ টাও মাৰিবে খুন্দি লৈ

ফুট-চাঁই দি সোপাটি মাৰি,

সপ্তাহলৈ চাঙ্গটিত শুকুৱাই থলেহে

উলিয়াই খাৰ হেনো পাৰি।

পাতত দি শুকটি, বেঞ্চেনা পুৰি লৈ

কণ জলকীয়া ল'বা সানি,

গৰম ভাত লৈ আঙুলিৰ আগেৰে

জিভাত লবা জুতি।

খোৱা সকলক কোৱাৰ লগে লগে
 পেটত লাগে ভোক,
 ফোন কৰি কৰি পাগল কৰি দিয়ে
 দিবা দেই অলপ মোক।
 আঘোণৰ পথাৰত ধান কাটি থাকোঁতে
 নৰা ভাঙি বহিলৈ সৱে,
 পিঠিত ব'দটি দি শুকটি পিটিকি
 ঝঞ্চা ভাত এগৰাহ খালে,
 ও টেঙ্গা বতি লৈ মালকাঁথি চিঞ্জিলৈ
 লগত পোৰা মাছ হ'লে,
 ধনিয়া থাকিলৈ কবইয়ে নালাগে
 সোৱাদ শুকটিৰ দুগুণে চৰে।
 যতনে নাৰাখিলৈ ভেনা মাখিয়ে
 পাৰি হৈ যায় কণি,

ভুলঞ্জমেও যদি খায়পাই কোনোৱে
 থাব লাগে শাস্তিয়নি পানী।
 শুদাভাতৰ হেনো পৰম বন্ধু শুকটি
 অলপ থাকিলৈ হ'ল ঘৰত,
 মাছ-মাংস নহ'লেও কোনো চিঞ্জা নাই
 পালেই হ'ল কাঁহিৰ চুক্ত।
 দেউৰীৰ চুচ্চা, মিছিঙৰ নামচিং
 আহোমে শুৰি কৰি থয়,
 শুদাভাত হ'লেই তাৰে অলপ লৈ
 কাঁহিখন জুতি লগাই লয়।
 কিনো কম দেহি ত্ৰি শুকটিবে মহিমা
 মন গ'লেও পাবলৈ নাই,
 নদ-নদী শুকালে মাছৰ দামো বাঢ়িলে
 খুজিলেও পাবলৈ নাই।■

কবিতাৰ সাজযোৰ সলাই পেলোৱা

শ্ৰ....পুজ্পা চুতীয়া, ধেমাজি

কবিতাৰ সাজযোৰ সলাই পেলোৱা
পৰিধান কৰা
দুৰ্ভৰ, বৰ্কৰতা, অমানবিকাৰ পোছাক
কলুষিত পৃথিবীৰ বেহৰপ ঢোৱা
একেশ শতিকাৰ সভ্যতা
পৰম বিশ্বাসে আকোৱালি লোৱা
বিজ্ঞান, প্ৰযুক্তি শিক্ষা সুউচ্চ জখলাৰ পৰা
কি দৰে খহি খহি পৰিছে অসভ্যতা
হত্যা, লুঞ্চন, ধৰ্ষণ আৰু
ড্রাগছ, মদ, ভাঙ ভক্ষণ
চুবাং ব্যৱসায়ী মুণ্ডবিহীন কাণু
সঁচাই-
এইযোৰ পোছাক এতিয়া কাংথিত
ৰুচিবাস্তৱৰ সতে খাপ খোৱা
য'ত ৰোগাগ্ৰহ মৃত্যুৱেই প্ৰধান
জীৱন মূল্যহীন, অৰ্থহীন
হয়-
এযোৰেই আঁচল পোছাক
জীৱন-যাপনৰ মূল অস্ত্ৰ
কবিতাৰ সাজযোৰ সলাই পেলোৱা।■

ঠাণ্ডা আহিল

শ্ৰ....সুমন পণ্ডিত

ঠাণ্ডা আহিল
ঠাণ্ডা আহিল,
উলাল গৰম কাপোৰ
গৰু-গাই বান্ধি লৈ
জুই শালত বহো।
টুকুৰা টুকুৰি খৰি বিচাৰি
চোতালত আনি থবি,
কাইলৈ পুৱাতে ধাৰি-পাতি এৰি
জুইকুৰা জুলাই লবি।
চেগচাই পুৰি আলু আৰু বেঙেনা
পিটিকা বনাই লবি,
খৰ-খেদা কৰি ঠাণ্ডাভাত কেইটিমান
পেটত ভৰাই লবি।
দিনটোৰ কাৰণে কামত যাবা ওলাই
গাত পাৰা বল,
লগত নিবা গৰম কৰি
এক লিটাৰমান জল।
বাচি খাবা জাগি শুবা
বুঢালোকে কয়,
কথাটো কিন্তু একদম সঁচা
কদাপি নহয় ক্ষয়।■

মইনাহিঁতৰ বকলা

মৰমৰ মইনাহিঁত,

বৈতৰণীপৰীয়া মৰম
লবা। ১১-১২ বছৰদিন গৃহ যুদ্ধ লগাৰ
পিছত বিদ্ৰোহী বাহিনীয়ে চিৰিয়াত
ৰাজধানী 'ডামাকাছ' দখল কৰিলে বুলি
তোমালোকে ছাগে আতাইৰে গম
পাইছা। গৃহ যুদ্ধত লাখ লাখ নৰ-নাৰী
সংহাৰৰ পিছত এইটো কেনেধৰণৰ
আনন্দ উৎসৱ আমাৰ বৈতৰণীপৰীয়া
ৰাইজে ধৰিব পৰা নাই। আনহাতেদি
তোমালোকৰ নিচেই কাষতে থকা বাংলা
দেশতো হিন্দুৰ মঠ-মন্দিৰ ভাঙি

বাংলাদেশৰ সংখ্যালঘুৰ ওপৰত নিৰ্যাতন
চলোৱা দেখা গৈছে। জনামতে তাৰ চৰকাৰী
পক্ষই এই ক্ষেত্ৰত অৰিহণা যোগাইছে বুলিও
বা-বাতৰিত প্ৰকাশ পাইছে। অৱশ্যে
তোমালোক ধৰ্মান্ধৰ ভাৰতীয় সকলেও
ধৰ্মৰ নামত আজি সংখ্যালঘুক অত্যাচাৰ
নকৰা নহয়। এইবোৰ কিন্তু বিশ্ব সম্প্ৰদায়ৰ
বাবে অশুভ লক্ষণ। আমি ভাৰো আমাৰ
লুইত পৰীয়া সকলে এনে কাৰু কাৰ্যৰ প্রতি
বাচি থাকিবলৈ যত্ন কৰিব। শেষত বৈতৰণী
পৰীয়া মৰম চেনেহ যাচি আজিলৈ আহিলো।

ইতি

তোমালোকৰ গেঙ্কেলা নিছাদেউ
বৈতৰণী তিনি আলি, যমপুৰ।

মইনা পাৰিজাত

শ্ৰী..নিবেদিতা ভৰালী

কণ কণ মইনা-মইনীহাঁত,
তোমালোক দেশৰ ভৱিষ্যত
মইনা পাৰিজাত প্ৰতিভা বিকাশৰ চ'ৰা।
ইয়াতে আৰম্ভ হ'ব তোমালোকৰ
কাৰ কি প্ৰতিভা, হ'ব বিকাশ
নচাই নাচিব, গান গোৱাই গাব
খেল ভালপোৱাই খেলিব
আৰু ক'ত যে কি
বহু নজনা কথা শিকি
দূৰ দূৰণ্গলৈ যাবলৈ

মইনা পাৰিজাতে দিব পথ দেখুৱাই
আহা অকণিহাঁত আমি সকলোৱে মিলি
মইনা পাৰিজাতক নিও আগুৱাই
তেহে আমাৰ ভৱিষ্যত হ'ব উজ্জ্বল।
তোমালোকেই ৰাখিবা দেশৰ সন্মান
উজ্জ্বলাবা মা-দেউতাৰ নাম।
সদায়ে থাকিব আমাৰ আশীৰ্বাদ
যোৱা আগুৱাই থমকি নৰয়।■

গচ-গচনি

শ্ৰী..ঝাতম ভৰালী, ষষ্ঠ শ্ৰেণী

শংকৰদেৱ বিদ্যা নিকেতন
ধেমাজি।

মোক নেকাটিবা,
তোমালোকৰ উশাহ লোৱাত কষ্ট হ'ব
প্ৰচণ্ড ব'দত জিৰাবলৈ
মই তোমালোকক ছাঁ দিওঁ
প্ৰকৃতিৰ অপৰাপ সৌন্দৰ্য
অসমখনি আমাৰ
সকলোৱে কয়।
মোক ধৰ্মস নকৰিবা,
পথাৰৰ মাজত থকা ঔ, আমজোপাই
ব'দত হাল বাই থকা খেতিৱকক
ভুই বই থকা বোৱণীজাকক
জিৰাবলৈ ছাঁ দিওঁ
মোক নেকাটিবা,
ময়ো দুখ পাওঁ
মই নেথাকিলৈ
তোমালোকৰ বৰ কষ্ট হ'ব।■

কবিতাৰ থুনুক-থানাক মাত

শ্রু...সোণমইনা চুতীয়া
প্ৰাক প্ৰাথমিক শ্ৰেণী
জাতীয় বিদ্যালয়, ধেমাজি

জোন অ' তুমি আকাশলৈ
অকলে অকলে যোৱা
বহু দূৰলৈ...

তুমি বহু ওপৰত বহু দূৰত থাকা
মই যে তোমাক ঢুকি নাপাওঁ
মই তোমাক তামোল এখন দিবলৈ বিচাৰিছো
খট্খট্টিৱেদি যাওঁ যে ঢুকিকে নাপাওঁ
উৰাজাহাজত গ'লেও বিচাৰি নেপাওঁ
অ' মোৰ জোন বাই!

তুমি যে আকাশত কিনো কৰিছা
মই যে তোমাক বিচাৰি নেপাওঁ।
তেজপুৰলৈ গৈছিলো
গুৱাহাটীলৈও গৈছিলো মাৰ লগত
কিন্তু ক'তা! তেওঁ যে তোমাক লগ নেপাওঁ
সৰু সৰু ল'বাবোৰে জোনবাইলৈ চাই
ল'বাবোৰে ঢোল বজাই নাচে, তেওঁ যে নাহে
আমি তুলসী তলত প্ৰার্থনা কৰিব ধৰিছো
তেওঁ যে নাহে
ক'ত আছা তুমি বাক অকলে অকলে।■

আমাৰ পঢ়াশালী

শ্রু.. শশীমাই শইকীয়া দণ্ড

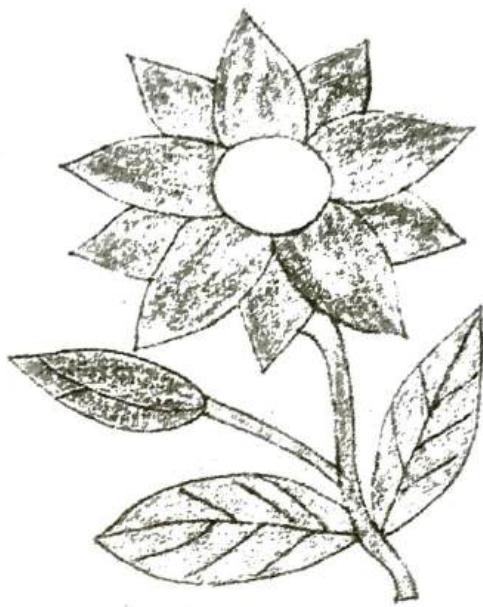
ধনমণি, কণমণি, জুনমণি, সোণমণি
আৰু জুপিতৰা
বালি খেলি ভাল নালাগে
শিকো লিখা পঢ়া।
পঢ়াশালিলৈ যাওঁ আহা
সৱে মিলিজুলি,
ছাৰে বাইদেউৱে গান শিকাব
এক দুই গণি।
খেলিবলৈ দিব যি পাৰিব
ৰঙা নীলা বল,
পঢ়াশালিত আখৰ শিকিম
খেলিম নতুন খেল।
নাচ-বাগি গান গাম
আমাৰ অকণি মেলা।

(শশীমাই শইকীয়া দণ্ডৰ গীতি কবিতা
পুঁথি “অকণিৰ গীতি কবিতা” নামৰ
পুঁথিৰ পৰা সংগ্ৰহ কৰা হৈছে)।

অনুভৱৰ টুকুৰা

পৰিত্র দেউৰী, শ্ৰীপানী, জনকল্যাণ

গুণৱান হোৱা যদি
জ্যোষ্ঠৰ কথা শুনা
সু-ছাত্ৰ হোৱা যদি
গুৰুক প্ৰশংসন কৰা।
সন্মানেৰে শুনা যদি
জ্যোষ্ঠ লোকৰ কথা
দহবাৰ ভাবি চাৰা
জানিবা শুন্দৰ কথা।
কণিষ্ঠক সদায়
মৰম কৰি যাবা
সৎ গুণৰ অধিকাৰী
তেহে তুমি হ'বা।
সমালোচনাৰ পাত্ৰ হৈ
নকৰিবা অহংকাৰ
কোনোদিনে কাকো তুমি
নকৰিবা ধিক্কাৰ।
মৰম বুটলিবলৈ
যদি আগ্ৰহ কৰা
সময় বুজি নিজ কৰ্ম
নিতো কৰি যাবা।
প্ৰতিদিনে সকলোকে
যদি কৰা সেৱা
নিশ্চয় কৈ এদিন তুমি
মহান ব্যক্তি হ'বা।

অংকনঃ ধীৰাংগ ভাৰনিক ভৰালী

এল. কে. জি., এচ. এফ. এচ. স্কুল, ধেমাজি

অংকনঃ বাজননিলী ভৰালী

৪ৰ্থ শ্ৰেণী, মাৰ্দাচ প্ৰাইদ স্কুল, ধেমাজি

ভাকুটকুটৰ বাশিফল

শ্রু...সুমন পণ্ডিত

ওঁমঃ নমোঃ ভগৱতে বাসু দেবাযঃ

বাশিফল ২০২৫ বৰ্ষ - তিনিমহীয়া

- মেৰ-(অ, ল) : এই বাশিৰ জাতক জাতিকা সকলৰ বাবে ২০২৫ বৰ্ষটো ভাল-বেয়া মাজেৰে পাৰ হ'ব। গুৰু আপোনাৰ দ্বাদশ স্থানত গতি কৰাৰ বাবে সৰ্বত্রে লাভৱান হ'ব। বাজনীতত নামিব হ'লে ককালত ভালকৈ টঙ্গলি বাঞ্চিব। নহ'লে পস্তাৰ পাৰে। শনি দেৱতা এইবাৰ মাথাত উঠো উঠো কৰি আছে যদিও কলা পাঠাছাগলী দিম বুলি কথা দিলে কিছু দিনৰ বাবে বেহাই পাৰ।
- বৃষ-(উ, ব) : এই বাশিৰ জাতকৰ বাবে সু-খৰ দু-খৰ আহিৰৰ পাৰে। আগতিয়াকৈ গংগাত গা ধুই চাকি-বস্তি দিব বছৰটো কাৰণে ভাল হ'ব। হনুমান মন্দিৰত 'জয় বাবা হনুমান' বুলি ৫ বাৰ ক'ব। আপোনাৰ সমস্যা সমাধান হ'ব।
- মিথুন-(ক, ছ) : ২০২৫ বৰ্ষত আপোনাৰ বাবে বহুত ভাল খৰ পাৰ পাৰে। প্ৰেম-পিৰিতি কৰি থকাৰ যুগ দেখা যায়। মাজে মাজে কৰিবাত পুলিচৰ ডাঙা খাব পাৰে। সজাগ হৈ থাকব। নহ'লে শনি দেৱতাৰ পাঞ্চালী পঢ়িব। উপশম পাৰ।
- কৰ্কট-(ড, হ) : এই বাশিৰ জাতক-জাতিকাৰ বাবে কেইবাটাও গুৰুত্বপূৰ্ণ সূৰ্য সুযোগ পাৰ পাৰে। পুৱা-গধুলি মূৰত তেল-টেঙা ঘাঁহি বয়েল বুলেট চলাই ফুৰিব। হৰ্থাং ৰাষ্ট্ৰাত ধনৰ টোপোলা পাৰ পাৰে। দেৱি নকৰাকৈ গোসানী মন্দিৰত বাজহাঁহ এজোৰ দান দিব। আপোনাৰ বহুদিনীয়া সপোন পূৰ্ণ হ'ব।
- সিংহ-(ম, ট) : এই বছৰটো আপোনাৰ বাবে মধ্যম ফল কাৰক। কৰিবাত নহয় কৰিবাত আধা পকা আধা কেঁচা ফল পাৰ পাৰে। কাৰণ গুৰুৰে পিঠি দিছে। খৰচৰ পৰিমান বাঢ়িব পাৰে।

- কণ্যা-(প, ঠ)** : এই ৰাশিৰ জাতক-জাতিকাৰ বাবে বছৰটো সু-মধুৰ বছৰ হিচাপে পৰিগণিত হ'ব পাৰে। আপোনাৰ জন্মলগ্নত গুৰু পঞ্চমত থকাত ফেচ্বুক, ইনস্টাগ্ৰামত মন পচন্দৰ প্ৰেমৰ প্ৰস্তাৱ আগবঢ়াব পাৰে।
- বৃশ্চিক-(ন, ষ)** : এই বছৰটো আপোনাৰ বাবে কেৰিয়াৰ গঢ়াৰ বছৰ। আপুনি নিজৰ ডিগ্ৰী অনুসৰি ইন্টাৰভিউ দি চৰকাৰী চাকৰি লৈএ মুচ পকাই থাই বৈ জীয়াই থাকিব পাৰিব।
- তুলা-(ৰ, ত)** : এই ৰাশিৰ জাতক জাতিকাৰ বছৰটো মধ্যম ফল কাৰক হিচাপে বিবেচিত হ'ব পাৰে। মংগল, শনি, কেতুৰ প্ৰভাৱ থাকিব। কৰবাত নহয় কৰবাত উজুতি থাব পাৰে। নৰম চুক থকা জোতা পৰিধান কৰিব। কিছু বেহাই পাৰ। প্ৰতিকাৰ লোৱা বাঞ্ছনীয়।
- ধনু-(থ, ভ)** : এই ৰাশিৰ জাতক-জাতিকা সকলৰ বাবে বছৰটো উজ্জ্বেখনীয় হ'ব। কৰবাত নহয় কৰবাত আপোনাৰ পাৰ লগীয়া বকেয়া ধন ভবামতে পাৰ অথবা মাটিত পুটি থোৱা ধন পাৰলৈ সক্ষম হ'ব পাৰে।
- মকৰ-(খ, জ)** : ২০২৫ চনটো আপোনাৰ বাবে টানি-টুনি চলিব পৰা বৰ্ষ হিচাপে চিহ্নিত হৈছে। তথাপি চেষ্টা কৰিলে সু-ফল পাৰ পাৰে। কাৰণ শনি দেৱতা আপোনাৰ ফালে গতি কৰি আছে।
- কুণ্ঠ-(গ, শ)** : এই বছৰটো আপোনাৰ বাবে কপাল ফুলাৰ বতৰ। চুটিং চাটিং কৰি ঘূৰি থাকিব পাৰিব। ইয়াত সন্দেহ নাই। কিন্তু ৪, ৮, ১২ এই কেইটা তাৰিখত শুভ কাম নকৰিব আপোনাৰ বাবে বিপদজনক হ'ব পাৰে।
- মীন-(দ, চ)** : আপোনাৰ এই বছৰটো মধ্যম ফল কাৰক হিচাপে বিবেচিত হ'ব পাৰে। চলা ফুৰুত সাবধান হ'ব। নহ'লে জৰিমনা ভবিব লগীয়া হ'ব পাৰে। গেৰাণ্টি নাই। কেঁথা কম্বল লৈ ফুৰিব নিজকে সুৰক্ষিত ৰাখিব পাৰিব। আয় ৫, ব্যয় ৫, স্থিতি ০।

তামোলে মেলিলে ভাৰি, কোন কালৈ ঘাৰি।

চালত পৰিল কেচি, মোৰ ৰাশিকল মিছ।। হা... হা... হা...।

হাস্যৰসাত্মক গল্প

জৃপতিয়াই

শ্ৰ...মায়া বৰুৱা, মৰিধল কলেজ, অথনীতি বিভাগ

(এই গল্পটো ২০১১ চনতে লিখা। গতিকে পাঠকে পড়েতে ২০১১ চনলৈ উভতি গৈছে পঢ়ে যেন)

মোৰ একমাত্ৰ বৰমা চুকাল। তেওঁৰ দহা-কাজ উপলক্ষে আমি আটাই কেইজনী বাই-ভনী, ভিনিদেউ, ককাইদেউ আৰু বৌহিঁৎ একেলগ হ'লো বহু দিনৰ মূৰত। কিছুমানক সুদীৰ্ঘ বাইশ বছৰৰ মূৰকত, কিছুমানক দহ বছৰৰ মূৰকত, কিছুমানক হয়তু সাত বছৰ আৰু কিছুমানক হয়তু পাঁচ বছৰৰ মূৰকত লগ পালো। বৰদেউতা চুকাবৰ বহু বছৰেই হ'ল। বৰদেউতাৰ ছোৱালী চাৰিজনী আৰু ল'ৰা দুজন মুঠ ছয়জন। আমাৰ ছোৱালী দুজনী আৰু ল'ৰা দুজন মুঠ চাৰিজন। গতিকে দুয়োখন ঘৰৰে মুঠ ল'ৰা-ছোৱালী দহগৰাকী। সেইদৰে ভিনিদেউ আৰু বৌহিঁতো দহগৰাকী। ভগৱানৰ কৃপাত সকলোৰে যুটীয়াকে চৰকাৰী চাকৰি আছে। মুঠৰ ওপৰত সকলোৰে অৱস্থা পাতি বৰ উভৈনদী নহয় যদিও টোকোনাও নহয়।

দহাৰ সকলো নীতি-নিয়ম পাৰ হৈ যোৱাৰ পিছত আমি আটাইকেইজনী বাই-ভনী, ককাইদেউ-বৌ, ভিনিদেউ আদি লগ লাগি ঘূৰণীয়া মেজ মেল পাতিলো। তাত অতি আনন্দ, ৰং ৰহইচ, প্রাণ খোলা হাঁহি। যেন সকামৰ ঘৰ নহয় বিয়া ঘৰহে। দহে বেয়া দেখিব বুলি আমাৰ অক্ষেপ নাই মাথো আজড়া। পূৰণি দিনৰ কথা, বৰ্তমানৰ সমস্যা, নিজৰ ল'ৰা-ছোৱালীৰ পঢ়া-শুনা, বিয়া-বাক, চাকৰি-বাকৰি আদি অসংখ্য বিষয় আমাৰ আজড়াৰ কাৰ্যসূচীত সোমাল।

এনেতে আমাৰ ফুচুৰি বাইদেউ বুলি খ্যাত মোৰ বৰদেউতাৰ দ্বিতীয় জীয়ৰী (তাই বৰ্তমান শিৰসাগৰ জিলাৰ বেতবাৰীৰ এখন এল. পি. স্কুলৰ হেড মাস্টৰণী আৰু ভিনিদেউ শিৱসাগৰৰ ফুলেশ্বৰী গফ্ট গার্লছ হায়াৰ চেকেণ্ডেৰী স্কুলৰ হেড ক্লার্ক) শৈল্য বাইদেউৰ

ফোনটো বাজি উঠিল। তাই খৰধৰকৈ বেগটোৰে সৈতে ঘৰৰ বাহিৰলৈ গৈ লুকাই-চুৰকৈ কথা পাতি অহা দেখি মই (দুয়োখন ঘৰৰ সকলোতকৈ সৰু, সকলোৰে সৰু ভনী) হাঁহি হাঁহি ক'লো—

শৈল্য বাই, কি হ'ল? তোৰ এতিয়াও লুকাই-চুৰকৈ কথা পাতিবলৈ দিন আছে নে?

তাই প্ৰথমতে অলপ থত্মত্ খোৱা যেন দেখিলো যদিও ঘপহকৈ পৰিস্থিতিটো নিজৰ আয়ন্তলৈ আনি ক'বলৈ ধৰিলে—

বুজিছ, লাজ লাগে। এই পুৰণা কম দামী ম'বাইলটো মানুহৰ আগত উলিয়াই ফোন কৰিবলৈ মোৰ বৰ লাজ লাগে। ১৯৮২ চনৰ পৰা নিজে চাকৰি কৰি আছো আৰু ভিনিয়েৰাৰো চাকৰি। কিন্তু নিজৰ হ'লে দামী ম'বাইলৰ হেণ্ডেচেট্ এটা নাই। আইক (মানে বৰমাক) হস্পিটেলত থওঁতে আনে ভাল দেখিবলৈ বুলি এইটোৰ পিচফালে বগা ঢাকনি এচটা (মানে ক'ভাৰ)ও লগাই ল'লো। তথাপিতো ফোনটো বাজিলে হাতৰ তলুৱা দুখনে যিমান পাৰো সিমান ঢাকি লৈহে কথা পাতো। জানোছা আনৰ আগত লাজত পৰো। মোৰ দুজনী ছোৱালী, এটা জোঁৰাই, একমাত্ৰ ল'বাটোৰ সৈতে বোৱাৰীজনীৰ প্ৰত্যেকৰে দামী ম'বাইলৰ হেণ্ডেচেট্। সকলোৰেৰে দাম দহ হেজাৰৰ পৰা পোন্দৰ হেজাৰ টকাৰ ভিতৰত। কিন্তু মোৰটোৰ দাম হ'লে বাৰশ টকা। গতিকে মোৰ লাজ বুজিছ, সন্তোষ্যা ম'বাইলৰ লাজ।

ইস্ মোৰটো চাবি? এনেতে মোৰ গুৱাহাটীত থকা ডাঙৰ ককাইদেৱে মাত লগালে। মই নিজে এজন ভূতত্ত্ববিদ। মোৰ মানুহজনী গুৱাহাটীৰ নাৰেঙী কেন্দ্ৰীয় বিদ্যালয়ৰ শিক্ষিয়ত্বী। আৰু মোৰ ল'বা-ছোৱালী বুলিবলৈ মাত্ এজনী ছোৱালী। তাতে আকৌ গুৱাহাটীৰ দৰে ঠাইত মোৰ ভাড়া ঘৰো দুটামান আছে। তথাপিতো মোৰ এইটো চা। সেই প্ৰথম বজাৰত ওলোৱা ন'কিয়াৰ ক্ৰেক এণ্ড হোৱাইটৰ হেণ্ডেচেট্। তেতিয়া অৱশ্যে সাতাইশ শ টকা আছিল ইয়াৰ দাম। ছোৱালীজনী দিল্লীত থকা দুবছৰ হৈছেহে মাত্। এই দুবছৰতে তাই দহ হেজাৰ টকীয়া দুটা ম'বাইল বেয়া কৰিলে। মানে পেলাই ভাঙিলে। বৰ্তমান তাইৰ হাতত দুটা ম'বাইল আছে। এটা দহ হেজাৰ টকীয়া আৰু

আনটো সাত হেজাৰ টকীয়া।

ককাইদেউৰ কথা শেষ নোহওঁতেই মোৰ নিজৰ বাইদেউজনীয়ে মাত লগালে—

মোৰটো চা, মোৰটো চা! স্ক্ৰীনখন ধৰিবই নোৱাৰি। চাৰ্জ দিব লাগে দিনটোত
পাঁচ বাৰ মান। তথাপিতো কথা পাতোতে চাৰ্জাৰডাল লগাই লৈহে কথমপি কথাকেইটা
পাতিব পাৰি। ইফালে মানুহজনে চাকৰি কৰে ‘অইল ইশুয়া’ত। ল’বাটোৰ হাতত আছে
তিনিটা ম’বাইল। এটাৰ দাম পঁচিশ হেজাৰ টকা, এটাৰ দাম পোকৰ হেজাৰ টকা আৰু
এটাৰ দাম দহ হেজাৰ টকা। মুঠৰ ওপৰত সি হাতত লৈ ফুৰে পঞ্চাশ হেজাৰ টকাৰ
ম’বাইল। ছোৱালীজনীৰ হাতত আছে এটা ওঠৰ হেজাৰ টকীয়া ম’বাইল। কিন্তু মোৰটো
চা!

তাই আঙুলি টোৱাই দিয়াৰ ফালে সকলোৱে চাই দেখো সঁচাকৈয়ে তাইৰ
ম’বাইলটো চাৰ্জত দিয়া আছে। আকৌ সকলোৱে মাজত হাঁহিৰ বোল উঠিল।

এনেতে মোৰ বৰদেউতাৰ সৰু ল’বা বুবুল কাইৰ সৰু পুতেকে (মোৰ ভতিজা)
দৌৰ মাৰি আহি দেউতাকক সুধিলেহি—

অ’ দেউতা, দেউতা, মোৰ ম’বাইলটো দেখিছিলে নেকি বাক? মই বিচাৰি
পোৱা নাই।

‘হেই, নাই দেখা! মই মোৰটোকে এতিয়ালৈকে বিচাৰি পোৱা নাই। ক’ত থলো
জানো?’ বুবুলকায়ে গেজেৰা মাৰি পুতেকক ক’লে।

‘হ’ব, আপোনাৰটো হেৰালে একো কথা নাই। সন্তীয়া ম’বাইল। মোৰটো হেৰালেহে
বৰ দিগন্দাৰিখন হ’ব এতিয়া। ইমান দামী আকৌ।’

বৰ্তমান আই. টি. আই. ত পঢ়ি থকা মোৰ ভতিজাটিয়ে এনেদৰে কথাষাৰ ক’লে
যেন সিহে চাকৰি কৰি নিজে নিজেই দামী ম’বাইল কিনিছে আৰু লগতে দেউতাককো
এটা কিনি দিছে।

‘ইহ, সিহে চাকৰি কৰিছে যেন?’ জয়সাগৰৰ ডাকঘৰত চাকৰি কৰা মোৰ
বৰদেউতাৰ ল’বা বুবুল ককাইদেৱে ক’লে।

আগৰ কথাৰ আঁত ধৰি এইবাৰ মই আৰম্ভ কৰিলো—

‘মোৰটো চা আকৌ দুহেজাৰ টকীয়া ম’বাইল।’ মোৰ ডাঙৰ ছোৱালীজনীয়ে গুৱাহাটীত তিনিমাহতে দুটা ম’বাইল হেৰুৱালে। মানে চুৰে নিলে। দুয়োটা দামীয়েই আছিল। এটা আঠ হেজাৰ টকীয়া আৰু এটা সাত হেজাৰ টকীয়া। মোৰ মনটো বেয়া লাগি আকৌ ছয় হেজাৰ টকা দি ন’কিয়াৰ ম’বাইল এটা এই কেইদিনতে গুৱাহাটীলৈ গৈ কিনি দি থৈ আহিলোগৈ। নিজৰ ভাগত দামী এটা নপৰেহে নপৰে। কলেজৰ মোৰ সহকাৰ্মীবোৰৰ প্ৰত্যেকৰে দামী ম’বাইলৰ হেওচেট্ হাতে হাতে। তাৰ দাম দহ হেজাৰ টকাৰ পৰা পঁচিশ হেজাৰ টকাৰ ভিতৰত। মোৰ নলে গলে লগা বাঞ্ছৰীজনীৰো এটা পঁচিশ হেজাৰ টকীয়া ম’বাইল আছে। গতিকে মোৰ লাজটো তহ্ততকৈ বেছি বুজিছ নে?

সকলোৰে কথা মনে মনে শুনি থকা মোৰ বৰদেউতাৰ সৰু জীয়েক সন্ধ্যাবায়ে (তাই বৰ্তমান গোলাঘাট জিলাৰ, তামোলবাৰীৰ এখন হাইস্কুলৰ সহকাৰী বি. এচ. চিৰ শিক্ষয়িত্বী) এইবাৰ লাহেকৈ মাত লগালে—

হেৰো, শুন চোন শুন! মোৰ কথাটো শুন!

তহ্তবতো যি কি নহওঁক নিজৰ বুলিবলৈ এটা এটা ম’বাইল নিজৰ হাতত আছেই। মোৰ যে তাকো নাই। সেই তহ্তব দৰেই মোৰটোও কম দামী আছিল। পিচে বৰ্তমান সি অচল। গতিকে মোৰ চিম কাৰ্ডখন আনৰ লগত জপতিয়াইহে হৈছো।

‘কি? আমি বুজি পোৱা নাই। এই চাৰনিবে সকলোৰে তাইলৈ চোৱা দেখি তাই এইবাৰ আৰম্ভ কৰিলে—

মোৰ ডাঙৰ ছোৱালীজনীৰ ম’বাইলটো হেনো ডাব’ল চিমৰ ম’বাইল। তাত হেনু দুখন চিম কাৰ্ড একেলগে ভৰাই থ’ব পাৰে। মই আকৌ এইবোৰ একো নাজানো নহয়। সকামলৈ ল’ৰা-লৰিকৈ শুলাব লগীয়া হোৱাত ছোৱালীজনীৰ ম’বাইলটোতে মোৰ চিম কাৰ্ডখনো জপতিয়াই দিলো। এতিয়া বাপ্পেকে ক’ত মৰ মৰ। একেটা

ম'বাইললৈকে তাইৰ আৰু মোৰো ফোনবোৰ আহি আছে। তাতে সকামৰ ঘৰ। ছোৱালীজনীৰ খঙ্গত তত্ নাই। মাককনো কিমান বিচাৰি বিচাৰি ফোন দিবলৈ ঘূৰি ফুৰিব? মাজতে এবাৰ-দুবাৰ ছোৱালীয়ে ধূম্কি নিদিয়াও নহয়! কালিলৈ সঙ্গীয়া ম'বাইল এটাকে শিবসাগৰৰ টাউনৰ পৰা কিনি আনি�.....।

মা'মা' দেউতায়ে ফোন কৰিছে, ধৰা এইটো। এই বুলি কৈ সন্ধ্যাবাইৰ জীয়েকে ঠেকেচ্ মাৰি মাকৰ হাতত ডাকল চিমৰ ম'বাইলটো দি হৈ গ'লহি। বাইদেৱে কথাবাৰ শেষ কৰিবলৈকে নাপালে। পিচদিনাৰ কাজৰ বাবে অলপ বজাৰ কৰিবলৈ বুলি সেইজন ভিনিদেউ বজাৰলৈ ওলাই গৈছিল। গতিকে তাই ভিনিদেউৰ লগত কথা পাতিবলৈ বাহিৰলৈ দৌৰ মাৰিলে আৰু আমি আটায়ে গিজনি মাৰি হাঁহি উঠিলো।

এনেতে মোৰ একেবাৰে কাষতে বহি থকা মোৰ নিজৰ সৰু ককাইদেউক মই সুধিলো—

‘তোৰটো একা? তই ওঁঠটোকে লৰোৱা নাই যে?’

ই..ই..ই..হিং..হিং! কি কৰি আৰু! মোৰ তহ্তৰ আগত ক'বলৈকে লাজ লাগিছে। তথাপিতো কওঁ বাক শুন।

এইবাৰ সকলোৱে তালৈ লক্ষ্য কৰিলে আৰু তাৰ কথালৈ কাণ দিলে। সি অলপ লেহেতিয়াই আৰম্ভ কৰিলে— ‘সঁচা কথা ক'বলৈ গ'লে মই আজিলৈকে ম'বাইলটো টিপিবকে নাজানো।’ মোৰ ফোন আহিলে মোৰ ল'বাটোলে বা মানুহজনীৰ ম'বাইললৈহে আছে। তেতিয়া সিহিংতে ফোনটো বিচিত কৰি মোক কথা পাতিবলৈ দিয়ে আৰু মই কথা পাতি শেষ কৰাৰ পিছত সিহিংতক ম'বাইলটো ঘূৰাই দিওঁ। তেতিয়া সিহিংতে ফোনটো কাটি দিয়ে।

‘অ’... অ’...অ’... হ’...হ’ আকৌ এবাৰ সকলোৱে প্রাণ খুলি গিজনি মাৰি হাঁহি উঠিলো। লগতে সৰু ককাইদেৱেও গেঞ্জিৰ তলত তিল তিলকৈ জিলিকি থকা তাৰ ডাঙুৰ পেটটো মোহাৰি মোহাৰি আমাৰ হাঁহিৰ লগত তাৰ হাঁহিও যোগ দিলে।’

চৰখোৱা পালনাম

শ্ৰ...অনন্ত কৃষ্ণ মহন্ত

ক) মোৰ খুৰীৰ ককায়েক আমাৰ মামা তেতিয়া যোৰাহাট জিলাৰ এখন উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ। বহুতদিনিয়া পৰিকল্পনাৰ অন্তত গৰম বন্ধত মামা স-স্ত্ৰীক বৃন্দাবন, মথুৰা আৰু আগ্ৰাৰ তাজমহল চাবলৈ বুলি ওলাল। সকলোখনি মনে ভৱা মতে চাইমেলি দিল্লীত দুদিনমান কটাই ৰেলেৰে অসমলৈ বুলি বাঞ্ছনা হ'ল। পিছে কলিকতাত রেল তিনি ঘণ্টামান ব্যাব বুলি জানিব পাৰি কালকতাখনো কিছু চাই যোৱা হওক বুলি দুয়ো আলচ কৰি খোজ কাঢ়ি প্ৰেট ফৰ্মৰ ওচৰে-পাজৰে দোকান-পোহাৰ চোৱাত লাগিল। কিন্তু হথাই মানুহৰ মাজত ঠেলা-হেচাত দুয়ো লগ এৰা-এৰি হ'ল। মামাৰ মূৰত সৰগ ভাগি পৰা যেন হ'ল। মামীক বিচাৰি গোটেইখন ওচৰে পাজৰে চলাথ কৰিলে। এইখন মহানগৰীত মানুহজনীক বিচাৰি পাইক'ত। ট্ৰেইন যাবলৈও আৰু আধাৰণ্টা মানহে বাকী। মানুহজনীক বিচাৰি নাপালে কি গতি হ'ব। কলিকতা মহানগৰীত মানুহজনীক এৰি এতিয়া কেনেকৈ ঘৰ ওলাবলৈ। মামাই উপায়হীন হৈ

ভগৱন্তৰ নামত এষাৰ ‘পালনাম’ আগবঢ়ালে। এই বিপদত ভগৱন্তই একমাত্ৰ ভৰষা। পালনামৰ মাহাত্ম্যত অগাধ বিশ্বাস আছে মামাৰ। মামাই-হঠাৎ দেখিলে কেইজনীমান হিজৰাই কিবা বস্তু এটা আগুৰি লৈ খুটুৰ চিত্ৰৰ বাখৰ কৰি আছে। মামাই ধূতিখন কোচাই বৰ খৰ খোজেৰে সিহঁতৰ ওচৰ পাই দেখে মামীয়ে মাটিত বহি লৈ ইনাই-বিনাই কান্দি আছে আৰু হিজৰা কেইজনীয়ে মামীক লৈ ব্যস্ত আছে। মামীক দেখি মামাৰ মুখলৈ পানী আহিল। কিন্তু মামীক থিয় কৰাই লৈ মামীৰ গালত এটা প্ৰকাণ কাগতলীয়া চৰ শোধাই দিলে। সেয়া মামাৰ হেৰাই পোৱাৰ আনন্দ নে বেদনা তেখেতেহেচাগৈ বুজি পাইছিল। মামীয়েও মামাৰ ভবিদুখনত ধৰি হুকুকাই কান্দিবলৈ ধৰিলে। সি যি কি নহ'ওক মামাই ঘূৰি অহাৰ দুমাহমানৰ পিছত সত্ৰ নামঘৰত পালনাম এষাৰ আয়োজন কৰি সেৱকী হিচাপে সেৱা আগ বঢ়াই ভক্তসৱৰ আগত পালনাম পতাৰ উদ্দেশ্যবেকত কৰিলে। মামা-মামী দয়োজনেই স্বৰ্গামী হ'ল যদিও এতিয়া সেই অঞ্চলৰ বয়সস্থ ভক্ত বৈষণেবসকলে চৰখোৱা পালনামষাৰৰ কথা মনত পেলায়।■

‘ভ্ৰমৰ তাণৱ’

শ্ৰু...গোপীৰাম বাজখোৰা, সোণাৰি, চৰাইদেউ

ভাষ্যভাষ- ৭০০২৮৫৬৯০৪

“মামা ভালনে?” “অ’ ভাল আৰু হে।” এবছৰ মূৰত আজি ভাবিবামে পুনৰ তেওঁৰ পুৰণা ঘৰলৈ গৈছিল। কিবা বোলেনে বছেৰেকীয়া ‘পালনাম’ তালৈ। নাম লৈ ভকতৰ বহুত মিতিৰ-কুটুম, ককাই-ভাই, উলিয়াই জীয়ৰীৰ ফালৰ বোৱাৰী বিলাকৰ ফালৰ আদিবে ঘৰ পৰি পূৰ্ণ। গাওঁৰ ভকতবোৰো নতুন চামৰ চেহেৰাবোৰ মনত আছে, কাৰ ঘৰৰ নাম কি সকলোতে খোকোজা। মিতিৰ-কুটুমৰ ক্ষেত্ৰটো একেই ‘কোন বা আছিল?’ পিছত এবাৰত কাৰোবাক সুধি পৰিচয়টো হয়গৈ। কিছুমান খোকোজাতে থাকে। সুধিবলৈও বেয়া লাগে। কিবা ভাৰে!

তেনেকৈয়ে ঘটিল নথটিবলগীয়া ঘটনাটো। দিনটো গ’লগৈয়ে বাক আলেঙ্গে আলেঙ্গে কথা পাতি। তথাপিতো মনত পেলাব নোৱাৰিলে “মামা” বুলি কোৱা মতা মানুহ গৰাকীৰ পৰিচয়। অমুকৰ পৰা কোন কোন আছিল, অমুকৰ পৰা কাকো দেখা নাই দেখোন! অমুকৰ পৰা অহা ভাগিনীয়েক জনীক দেখিছে, তাইৰ লগত বা আৰু কোন বা আছিছে, সেইটোও জনা নগ’ল। সোধা হ’লৈই ওলাই পৰিলহেঁতেন সেই গৰাকী অমুকেই হয় বুলি ধৰি লবলৈ। সিয়ো নহ’ল।

এবাৰ তেওঁ ক’লেহি -“বলক, মামা আজি আমাৰ ঘৰলৈকে যাওঁগৈ, কালিলৈ গুচি আহিব।” “নাই নাই নোৱাৰিম বুজিছেনে। ঘৰলৈ যাবাগৈ লাগিব। কেতিয়াকৈ যাব লাগিব বাক? আপোনালোকেও আহিব, আমিও যাব লাগিব। তেহে সম্বন্ধবোৰ থাকে। ঘটনাটো তেতিয়াই ঘটি গ’ল। আচম্বিতে সুধি পেলালো ‘আপুনি যে মোক মামা বুলি মাতি আছে, মইহে ধাৰিব পৰা নাই।’

“খালে খালে। অ’ তাৰ মানে মামাই মোক চিনিয়েই পোৱা নাই। ভালতিহে মোক আপুনি আপুনি কৰি আছে। তেনেতে যেনিবা ভতিজাকে বোল কেলেই অমুকৰ নবৌ নহয় জানো? ” অ’ খা বাপেকে। কেইদিননো হৈছে, নেদেখা, অতি বেছি দুৰছৰমান। সেইবুলি খোকোজা লাগিব লাগে নে? ভাবিবামৰ বৰ লাজ লাগিল। ধৈৎ তেৰিকা...■

জার্মানী পাতৰ চাহ

শ্ৰু...নিক কাকতি, সোণাৰি, চৰাইদেউ

জগত দেউতাকে বাৰীত কাম কৰি
থকাৰ পৰা মাতিলে, “বোলো হয়নে ঐ, ঐ
মানুহজনী, হয় নে শুনচোন। বাৰীৰ পৰা
হেঁকাইছেহে হেঁকাইছে, ভিতৰৰ পৰা
জগতৰ মাকৰ খবৰেই নাই সেইফালে।
এইবাৰ ডাঙৰকৈ চিএগৰিলে, ‘ঐ মৰতী, ক'ত
মৰিলিগৈ?’ এইবাৰ তোৱাই শুনি ওচৰলৈ
আহিল আৰু ক'লেহি “কেলেই চিএগৰি
আছানো?’ কি হ'ল কোৱা।

‘চিএগৰি আছো, চিএগৰি আছো, তোৱ
কাণসাৰেই নাই’। মানুহটোৱে এই ৰ'দত
কাম কৰি আছো কোন কালৰ পৰা, বেটিৰ
খবৰ নাই, চাহ এটোপা দিব লাগে বুলি।
‘কিয়নো খবৰ নহ'ব। মই পানী তপতাই
খৈয়ে আহিছো, পিছে ভিতৰত যে চাহ পাত
এধানিও নাই, কিহেৰে দিও চাহ পানী’। “ঐ
মৰতী এতিয়া যে কৈছ, আগতে ক'ব
নোৱাৰিলি? খাবৰ সময়ত কৈ শুনাইছ।”
“নহ'লে এটা কামকে কৰনেকি? বাৰীত যে

কাটি থেছো জামনীবোৰ, পাতবোৰ শুকাই
আছে, তাৰেই বনাওগৈ নেকি।”

“কি কলি তই। এই হেন মানুহটোক
জার্মানী বনৰ চাহ খোৱাই সিফলীয়া কৰিব
খুজিছ নেকি?”

“কিয় সিফলীয়া হ'বানো? জুতিটো
ল'বলৈহে কৈছো।” “হয়নে বেটি, মই
মৰিলেহে তই ভাল পার যেন লগিছে।”

“ও আই মানুহটোৱে কি যে কয়!
ক'তে মৰো মই। সিফলীয়ানো ক'ত হ'বা,
মৰিবাহে। তুমি মৰিলে মই তুমি পিৰীতি কৰি
থকা পৈয়েকলৈকে গুছি যাম বাপেকে।”
“হয়নে! যা যা। মোক চাহ পানী, জার্মানী
পানী একো খোৱাৰ নেলাগে। এতিয়াই যা।
তই গ'লেই মই তাইক সোমুৰাবহি পাৰিম।
সেইটো হ'লে মোকো গঞ্জ বাইজে দোষিব
নোৱাৰিব।”

“অ’হয় নেকি?” মই তামোল এখনি
দি সেৱা এটি কৰি যাওঁ। তুমি আশীৰ্বাদ এটি
দিয়া। মই যাতে তেওঁৰ লগত নতুন ঘৰ এখন
কৰিব পাৰো। আৰু তুমিও সিজনীৰ লগত
নতুন আমেজৰ ঘৰ এখন কৰিব পাৰা। কিন্তু
চাবা যাতে তাইক মোতকৈ সুখত বাখিৰ
নোৱাৰিবা। নহ'লে মই আকৌ গুচি আহিম।”■

ভাকুটকুটলৈ চিঠি

শ্ৰ... এলাগী চূতীয়া

মৰমৰ ভাকুটকুট ককাইদেউ, বাইদেউ।

বহুদিনীয়া সাঁচি থোৱা মৰমবোৰ ল'বা। পিছে তোমাক ককাইদেউ বুলিয়েই সম্মোধন কৰিম নে বাইদেউ বুলিয়েই সম্মোধন কৰিম স্থিৰ কৰিব নোৱাৰিছোঁ। যি বুলি ধৰিলোও তুমি তুমিয়েই। ধৰি লওঁক অভিভাৰক। (Guardian) গাৰ্জেন।

ই যিয়েই নহওক, তুমি মোৰ পুৰণি চিনাকী। সেই তাহানি অৰ্থাৎ আশীদশকৰ আগভাগ, তোমাৰ জন্মৰ ইতিহাস মোৰ জ্ঞাত। আমাৰ শ্ৰদ্ধাৰ বাজখোৱাদেৱৰ ওৰষতেই জানো তোমাৰ জন্ম নহয়? ঠিক আছে তেওঁৰেই তোমাৰ জন্মদাতা। তোমাৰ লালন-পালনৰ গৰাকী। পিছে তুমি মাজে মাজে ইয়াত নেথাকা দেখোন। এবাৰ দুবাৰ ভূমুকি মাৰিয়েই কৰবালৈ গুচি ঘোৱা। তুমি আমাক বেয়া পোৱা নেকি বাক? নে কিবা জৰুৰী ক'ৰবাত কাম থাকে এই বিষয়টোকে বুজিব পৰা নাই। বোধকৰো বেবিটাৰী, লেৱেটেৰী, টেকল'লজি, ফিলচফি কিবাকিবিবোৰ পঢ়িছাগৈ ছাগে। বাজনৈতিক, অৰ্থনৈতিক এনেকুৰা কিবা কিবিবোৰ অধ্যয়ন কৰা ভাল। শিক্ষা লাগে বিভিন্ন দিশৰ। কাৰণ এতিয়া তোমাৰ ওপৰত আমাৰ বহু বহু আশা-ভৰষা। দেখিছাই নহয় দেশৰ গতি পৰিস্থিতি। দুৰ্নীতি, কুটনীতি, অনৈতিকতা এনেকুৰা শিক্ষা লাভ কৰাও শিক্ষানুষ্ঠান আছে কথাটোকে পাহৰিয়ে- তুমি যেতিয়া বৰষা বতৰা লৈ আহিছা তেন্তে বৰষা শুভেচ্ছা জনাইছোঁ। এই বৰষাতেই তোমাক আমাৰ ঘৰলৈ নিমন্ত্ৰণ জনাইছোঁ। টাউনৰ নাতিদূৰত অৰ্থাৎ পোকৰ নং বাস্তুয় ঘাই পথৰ দক্ষিণে প্ৰায় ডেৰ কিলোমিটাৰ মান দূৰত আমাৰ ঘৰ, ঘাই বাসস্থান। পদুলিৰ মূৰত এখন নদী। আলি-পদুলি বোকা। দুটামান শিলগুটি পাৰি থোৱা আছে। গতিকে তিৱনিখন লৈ আহিব লাগিব। আৰু বেছি নেলেখোঁ। তুমি বহু দিনৰ মূৰত আহিছা নিশ্চয় ভাগৰ লাগিছে। বাই বাই।

ইতি
তত্ত্ব, এলাগী চূতীয়া

আটক

শ্ৰ....দুর্গাধৰ দিহিঙীয়া

প্ৰাম্যভাষ-৮৪৭৩৯৮০৯২৯

ভনিবৌ, অ' ভনিবৌ-কলিয়াই চোতালৰ পৰাই ভনিতা বৌৰেকক চিৰগৰিলে। বোলো
ভনিতা বৌ আছেনে?

ইমানকৈ দেড়াউৰি পাৰিছ যে- এইটো কোন ছদকাখোৱা হয়নে?
বৌ মই কলিয়া।

ভনিতাই কানি দুৰুৰী হৈ দুৱাৰখন মেলি ক'লৈ : পিয়াহত থকা দামুৰি পোৱালিটো
ডেড়াউৰিয়াই আহিছ কিয় ? কেইবাদিনো নোখোৱাৰ বাবে নলীটো শুকাই গৈছে নেকি ?

ভনিতা আৰু কলিয়া বয়সত দুয়োজন সমপৰ্যায়ৰ। সম্বন্ধত বৌ আৰু দেওৰ। সম্বন্ধত
বৌ-দেওৰ সমবয়সীয়া হোৱাৰ বাবে তেওঁলোকে যেতিয়া কথাৰ চুপতা-চুপতি কৰে
তেতিয়া তেওঁলোকতকৈ সৰুবোৰ ওচৰত থাকিবলৈ লাজ কৰে। কলিয়াই আজি ভনিবৌৰ
কথাৰ সমুচ্চিত উভৰ দিব পাৰিলৈহেঁতেন। কলিয়া সিমানলৈ আগবাঢ়ি নগ'ল। কাৰণ আজি
কলিয়াৰ লগত ধৰ্মাষ্টৰ আছে। ধৰ্মাষ্টৰ গাওঁখনৰ একমাত্ৰ এল. পি. স্কুলৰ হেড়পশ্চিম।

মুখামুখীকৈ বহি ভনিতাই সুধিলে : ‘কিনো আতুৰত পৰি আহিলা, হয় নে গোহাইদেউ
(গগৈদেউ)। আজি দেখোন লগত হেড়চাৰকো আনিলা। মাষ্টৰ বাপু ভালৈ আছেনে বাক ?’
নকৰা হে বৌ। আজি বহুতখন ঘূৰাপকা কৰিলো দিনটো ঘূৰাপকা কৰি মনটো কি কেপেহা
কেপেহাখন লাগিল। সেয়ে ভাবিলো তোমাৰ ওচৰতে সোমাই মনটোকে আকণমান ফৰকাল
কৰি নিওঁ।

হেৰ’ ছদকাখোৱাটোৱে কথা কৈছে শুন ! মোক দেখি মন ফৰকাল হ'বলৈ মই এতিয়া
তাহানি দিনৰ চিত পখিলী গাভৰজনী হৈ থকা নাই অ' বোপাই ! বসপম শুকাই এতিয়া
কৰকৰীয়া মাৰিলে।

এৰাতো, এয়াহে আমাৰ বৌ। শুকাই কৰকৰীয়া মাৰিলৈও ৰসে দেখোন চৌচোৱাই
আছে। ভনিতা বৌৰেকৰ কথাত বস পাই কলিয়াই টেক-টেকাই হাঁহিলে। ধৰ্মাষ্টৰে হ'লৈ

তেওঁলোকৰ কথাৰ তলা-নলা একো বুজিব নোৱাৰিলে।

এহ, হ'ব দিয়া! এতিয়া কোৱাচোন কৰ পৰা কেনেকৈ আহি ওলালাহি? নকৰা আৰু বৌ, কিবা বোলেনে আমাৰ মাষ্টৰৰ কোলাই পাচিয়ে নধৰা দুখ। অৱশ্যে কেৰল মাষ্টৰৰে দুখ বুলিলে অলপ ভুল হ'ব। আমাৰ সকলোৰে দুখ বুলি কৰ লাগিব। বুজিছা বৌ। আমাৰ গাঁৱৰ স্কুলখন বৰ টানত পৰিছে। স্কুলখনৰ ল'ৰা-ছোৱালী দিনক-দিনে কমি আহিছে। গাঁৱৰ মানুহবোৰক সজাগ কৰি দিওঁ বুলি ভালেকেইয়ৰ সোমালো। মানুহবোৰৰ ঘৰত সোমোৱাহে হ'ল। গালো বালো সকলো খোলাকোটিৰ তাল যেনহে লাগিল। বেছিভাগৰ ঘৰত স্কুলখনত দিব পৰা ল'ৰা-ছোৱালী নাই বুলিয়েই ক'লে। দুঘৰত পালো। তেওঁলোকে বোলে ল'ৰাক চহৰৰ স্কুলতে নাম লিখোৱাব। ল'ৰা-ছোৱালী নহ'লে স্কুলখন ধৰি ৰখাই টান হ'ব। গাঁৱৰ মানুহৰ যিটো মতিগতি দেখিলো এনেকুৱা অৱস্থা হ'লে স্কুলঘৰত তলা লাগিবলৈ দুবছৰো নেলাগিব।

মানুহৰ ঘৰতেই যদি ল'ৰা-ছোৱালী নেথাকে-ভনিতাই বকলা মেলিলে, তেনেহ'লৈ স্কুলত ল'ৰা-ছোৱালী হ'ব কৰ পৰা? অগতে তেনেকুৱা হৈছিল জানো। গাঁৱৰ ল'ৰা-ছোৱালীয়ে স্কুলঘৰৰ চটি কোবাই আছিল। তেতিয়াৰ দিনত তোমালোকৰ দৰে স্কুললৈ ল'ৰা-ছোৱালী বিচাৰি হামৰাও কাঢ়িৰ লগা নহৈছিল। আজিকালি গাওঁবোৰত ল'ৰা-ছোৱালীৰ মাত শুনিবলৈ নোপোৱাৰ দৰে হ'ল। এগছ কুটা দুগছ কৰিবলৈ বিছাৰিলৈ ল'ৰাৰ নামত দেও -মনিচ এটা নোপোৱা। ঘৰুৱা কাম-বন কৰিবলৈ বাবে বঙলুৱা সোপা নহ'লেই নচলে। আমাৰ দিনত তেনেকুৱা হৈছিল জানো? মোলৈকে চোৱাচোন। মই দেখোন নটা ল'ৰা-ছোৱালীৰ মাইকী(মাক) হ'লো। 'শতৰ' হোৱা কেইটাৰ হিচাপ ধৰিলে কাঁটা তিনিঅঁৰা। এতিয়া থকা কেইটা নপঢ়া-নুঞ্জনাকৈ থাকিলনে-নোখোৱা-নোবোৱাকৈ আছে। এনেকৈ আমাৰ সমাজখন চলিব কেনেকৈ?

কথাখিনি কৈ ভনিতাই অলপ ব'ল। হমুনিয়াহ এটা পেলাই পুনৰ আৰম্ভ কৰিলে- 'গোহাঁইদেউ অ', কি যে দিনকাল আহিল। আজিকালি মানুহে খোৱাব পিঞ্চাৰ নোৱাৰিম বুলি ভাবি এটাতকৈ বেছি জন্মই নিদিয়ে। কৰবাত কাতচিৎ হে দুটা পাবা। গতিকে স্কুলবোৰত

ল'ৰা হ'ব ক'ব পৰা? স্কুল ধৰি ৰাখিব বুলি ল'ৰা বিচাৰি এতিয়া পা মজাটো। সেই কাৰণে কৈছো গোহাঁইদেউ, ল'ৰা-ছোৱালী জন্ম দিবলৈ নিজৰ বোৰকো ক'ব লাগে আৰু আনৰ বোৰকো কৰা। টানে আপদে সাৰথি হ'বলৈকে দেখোন এহালি হ'লেও লাগে। আজিকালি নেভাবি নুগুনি এটাতে সামৰি থয়। এইবোৰ দুৰ্বলতা দেখি ভালোটিহে বাৰে বঙ্গলোৱাবোৰে দেশখন ছানি ধৰিছে।

ভনিতাই এইবাৰ ধৰ্মমাষ্টাৰৰ ফালে চাই ক'লে-এটা কথা মাষ্টৰ বাপু, কিছুমান কথা নিজেও চালি জাৰি চাব লাগে। আমাৰ পৃথিৱীখনলৈকে মন কৰাছোন পৃথিৱীখনত মানুহৰ বাদেও কিমান জীৱ আছে। আনহে নালাগে অজানা মাত কথা নথকা গচ-বিৰিখেওতো বছৰটোৰ মূৰত এবাৰ গুটি ধৰে। নৰমনিচ হৈ এইবাৰ কথাকো বুজি পাৰ নেলাগেনে?

আলহীক চাহ দিবলৈ আহি ভনিতাৰ কাষতে থিয় দি থকা বোৱাৰীয়েকে শাহৰেকৰ কথা শুনি সাউতকৈ ভিতৰ সোমাল। ■

ঠঠ কৌতুক ঠঠ

এগৰাকী বুটী মানুহে এজন ভকতক খোৱাম বুলি মাতিলে। বুটীয়ে ভকতক পুৰি, পায়স, লাড়ু, মিঠাই, দহি আদি সব দিলে কিন্তু বুটীয়ে পাপড় দিবলৈ পাহৰিলে। ইমান ভাল বস্তু দিয়াৰ পিছতো ভকতে পাপড় ফালে চাই আছে। তেতিয়া ভকতে বুদ্ধি এটা উলিয়াই বুটীক ক'লে- আজি ভগৱানৰ কৃপা নহ'লৈ আপোনাক লগ নাপালোঁ হেঁতেন। আহোতে ৰাঙ্গাত এটা প্ৰকাণ্ড সাপ ওলালে। সাপটো ইমানে দীঘল যে, ইয়াৰ পৰা আপোনাৰ সেই পাপড়টোমানলৈকে দীঘল। তেতিয়া বুটীয়ে গম পালে ভকতক মই পাপড় দিয়া নাই।

শ্রী...নীতিশ নন্দী, খেমাজি। ১৮৬৪৭৯২০৪৩

হাঁহি

শ্র...বিণি তামুলী, ধেমাজি

ঠেলামৰাৰ ওচৰত এখন গাওঁত গাঁৱৰ বছৰেকীয়া বৰ সবাহত বছৰি ৰাইজে ভাওনা পাতে। এই বেলিও গাঁৱৰ ৰাইজে ভাওনা পতাৰ যো-যা কৰিছে। গাঁৱত আকৌ নামঘৰত কিবা পাতিলে ৰাইজ দলে বলে ওলাই আহে। বালি পুখুৰি গাওঁৰ পৰা ভাওনা শিকাবলৈ এজন ভাওনা প্ৰশিক্ষক গাওঁৰ গাওঁবুঢাই তামোল-পাণ দি মাতি আনিছে। নাটখনৰ নাম 'সভাপৰ্ব'। প্ৰশিক্ষকজনে মানুহ চাই চাই কোনে কি ভাও ল'লৈ ভাল হ'ব, কাক কেনেকৈ শুৱাৰ সেই মতে বচনবোৰ বিলাই দিলে। জেঠৰ দুমাইত পৰিচেবৰ সবাহ ভাগ। মানুহৰ গাত তত নোহোৱা হৈছে। কাইলৈ ভাওনা। আজি সকলোবোৰ ব্যস্ত। ভাৰবীয়াই ড্ৰেচ আনি এবাৰ পিঞ্জি চাইছে। ভাওনাত যিহেতু মতা-মাইকী ভাও পুৰুষ সকলেই লৈছেল'ৰাবোৰে গাঁৱৰ বায়েক, খুৰীয়েক, পেইয়েকৰ শাৰীবোৰ আনি পিঞ্জিবলে সাজু কৰি বাখিছে। সেইখন গাঁৱত আকৌ নামঘৰত কিবা পাতিলে গাভৰ ছোৱালীয়ে মেখেলা-চাদৰ পিঞ্জিব লাগে। সেইটো তেওঁলোকৰ পৰম্পৰা।

'মিটিৰ-কুটুম' বন্ধু-বান্ধুৰে প্ৰায় ভৰি পৰিচে গৃহস্থৰ ঘৰ। ভাওনা স্থলিত ভাল ঠাই এডোখৰ ৰাখিবৰ কাৰণে সন্ধিয়াৰ পৰাই মানুহে কঠ, দাৰি, বস্তা যেয়ে যি পাই পাৰি হৈছে। কমিটিয়ে নামঘৰৰ বাহিৰত চকি পাৰি দিছে। তাত বহি আৰামত ভাওনা উপভোগ কৰিব পাৰিব।

সন্ধিয়াৰ পাছতেই খোলৰ সৰু ধেমালি বৰ ধেমালি আৰম্ভ হ'ল। অলপ পাছতেই সুত্ৰধাৰৰ প্ৰৱেশ হ'ব। গাওঁৰ ৰাইজ আহি নামঘৰ ভৰি পৰিল। ভাৰবীয়া প্ৰবেশ ঘটিল। ভাওনা পূৰ্বাদমে চলিছে। তেতিয়াই পূৰৰী, মমতা, লারণ্যৰ পেচাব কৰিব লাগিল। তিনিওজনী উঠি গ'ল। সিহঁতে ৰাস্তাৰ পৰা অলপ আগুৱাই গৈ পেচাব কৰিবলৈ বহিল। সেই সময়তে পূৰৰীহাঁতৰ পিছে পিছে অহা মাইকী মানুহৰ ভাও লোৱা দুটা ল'বাই মেখেলা দাঙি ঠিয়াহৈ চেৰ চেৰাই পেচাব কৰাত লাগিল। তিনিওজনীয়ে লাজতে তলমূৰ কৰি বহি থাকিল। সিহঁত দুটা যোৱাৰ পাছত তিনিও উঠি ভিৰাই লৰ দি নামঘৰত সোমাল। ভাওনাত সিহঁতদুটাক দেখি পূৰৰীহাঁতে হাঁহি হাঁহি ভাওনা শেষ কৰিলে। ■

(তথ্য খণ্ডনা)

মই সাংবাদিক

শ্র...উমেশ চেতিয়া, ধেমাজি

মই সাংবাদিক। মই মোৰ কলমৰ যোগেদি মন্ত্ৰী-মুদাগৰ, বিষয়া, আমোলাৰ মুখা খুলি দিব পাৰো। মই দুৰস্ত আৰু দুৰ্কঢ় ঠাইৰ অস্ত্ৰ অস্ত্ৰ ঘটনাবোৰো বাতৰি কাকত-আলোচনীত ডাঙৰ ডাঙৰ হৰফেৰে লিখি সমাজখনৰ আগত দাঙি ধৰিব পাৰো। আনকি অবৈধ প্ৰেম আৰু সহবাসৰ কথা লিখি প্ৰকাশ কৰি দি সমাজত সেই সকলে মুখ উলিয়াৰ নোৱাৰা কৰি দিবও পাৰো। এনে নাৰী কেলেংকাৰীৰ স্বৰূপ উদঙ্গাই দিয়াৰ উপৰিও বিষয়া বা আমোলাই কৰা দূনীতিৰ কথা সবিস্তাৰে প্ৰকাশ কৰি দিব পাৰো। আমাৰ দেশৰ বৰ বৰ সাংবাদিকবোৰেই জানো বফচ বৰটোপৰ কেলেংকাৰী, গুৱাহাটীৰ গেট কেলেংকাৰী, সাৰদা কেলেংকাৰী আদি কেলেকাৰীবোৰৰ ঘটনাপোহৰলৈ অনা নাই। আনকি বাষ্ট্রনেতাসকলৰ প্ৰেমজনিত কেলেংকাৰীৰ উপৰিও নাৰী কেলেংকাৰী কথা আমি সাংবাদিক সকলেই সদৰি কৰি আহিছো। সেয়েহে মোক সাংবাদিক হিচাপে মন্ত্ৰী-আমোলা আৰু ডাঙৰ ডাঙৰ বিষয়াসকলে সমীহ কৰি চলে। মোক ভয়ো কৰে।

সাংবাদিক হিচাপে মোক মন্ত্ৰী আৰু মূৰৰী বৰমূৰীয়া বিষয়াসকলে মাতি নি তেওঁলোকে কৰা কাম-কাজ আৰু বন্তব্যবোৰ বাতৰি কাকতত প্ৰকাশ কৰিবলৈ দিয়ে। চাহ মেল পাতি মোৰে সৈতে মন্ত্ৰী-বিধায়ক নাইবা বিভাগীয় মূৰৰী সকলে তেওঁলোকৰ বাতৰি পৰিবেশন কৰিবলৈ দিয়ে। মই অৱশ্যে বাতৰি কাকত আলোচনী সম্পাদক হিচাপে দেশৰ সমস্যাবোৰ ওপৰত আলোকপাত কৰি সংবাদ-সমীক্ষা আদি লিখি প্ৰকৃতাৰ্থত সাংবাদিক হ'ব পৰা নাই যদিও মই মাত্ৰ বাতৰি যোগনীয়াৰ অৰ্থাৎ কৰেস্পণ্টগোতহে। তথাপি মই নিজকে ডাঙৰ সাংবাদিক বুলি জাহিৰ কৰো।

কোনো বৰমূৰীয়া বিষয়াৰ ওপৰত অঙ্গিযোগ আদি দিলে মই আৰু বেছি সুবিধা পাওঁ। কিয়নো বাইজে তেওঁৰ ওপৰত দিয়া সেই অভিযোগৰ সম্পর্কে অৱগত কৰি তেওঁৰ কেলেংকাৰীৰ সম্পর্কে ভয়-ভাবুকি দি এক মোটা অংকৰ ধন উদৰস্ত কৰিব পৰো। এনেকুৰা

কৌশল অৱলম্বন কৰি মই অতি কম দিনৰ ভিতৰতে মোৰ আৰ্থিক অৱস্থা স্বচ্ছল কৰি লব পাৰো। সাংবাদিকতাৰ নামতেই অবৈধভাৱে ধন ঘটি মই ভাল ভাল নগৰত মাটি-বাৰী কিনি ফ্ৰেটো সাজিব পাৰো। মই এজন সফল সাংবাদিক। মোৰ দামী গাড়ীও আছে। মই মোৰ গাড়ীখন লৈয়েই অভিযুক্ত বিষয়াৰ সতে হলি-গলিও কৰিব পাৰো। কোনোবাই বিশেষ ভাল কাম কৰি সাফল্য লাভ কৰিলেও তেওঁ বাতৰি হাইলাইট নকৰিবও পাৰো। বৰঞ্চ মোক তেল মাৰিলেহে মই তেনে বাতৰি হাইলাইট কৰিব পাৰো। মই বিশেষকৈ মফচলিয় সাংবাদিক। ওৱৰকিং জাগেলিষ্টৰ দৰে মোৰ দা-দৰমহা, টি. এ. ডি. এ. নাই। গতিকে মই এনেকৈয়ে দুপইচা ঘটি নললে মই চলিম কেনেকৈ। এই কথা সকলোৱে বুজি পোৱা উচিত। অৱশ্যে বৰবৰ বাতৰি কাকত গোষ্ঠীবোৰে তেওঁলোকৰ জনপ্ৰিয় দৈনিক, সপ্তাহিক, অৰ্ধসপ্তাহিক কাকতবোৰ আমাৰ লেখিয়া কৰেস্পণ্টগ্রেড বা বিপটাৰ বিলাকৰ বিপটাৰ জৰিয়তেহে চলি আছে। কাকত গোষ্ঠীবোৰে আমাক এক প্ৰকাৰে শোষণ নকৰাকৈ থকা নাই। তেওঁলোকে আমাক এটা সামান্য পাৰিশ্ৰমিক দিয়েই মুখ মাৰি থয়। সাংবাদিকসকলৰ দৰ্মহা আয়োগসমূহে দৰমহা নিৰ্দৰণ কৰি দিয়া নিৰিখত আমাক দৰমহা নিদিয়ে। বৰঞ্চ সামান্য এটি মাহিলী পাৰিশ্ৰমিক দিয়েই পাল মাৰি থাকে। তথাপি আমি সাংবাদিক। আমি সাংবাদিকৰ নাম লৈয়ে জীৱাই আছো।

মই সাংবাদিক হিচাপে যি কোনো ক্ষেত্ৰলৈ গৈ ক্ষেত্ৰভিত্তিক সত্য তথ্য লৈহে বা-
বাতৰি কাকতলৈ পঠাব লাগে। মই কিন্তু সেইবোৰ ক্ষেত্ৰলৈ নগৈ ‘নগৈ গড়গাৰৰ বাতৰি’
দিয়াৰ দৰে সচাই-মিচাই অৰ-তৰ মুখৰ পৰাই শুনি তিলকে তাল কৰি লিখি বেচ বাহবা লওঁ।
এই খিনিতেই মোৰ সাংবাদিক হিচাপে বেচ বাহাদুৰি আছে।

সভা-সমিতিবোৰত আমি সদাই আগস্থান পাওঁ। আমাৰ কাৰণে ‘প্ৰেছ’ বুলি ফলক
লগাই সদায় আছুতীয়া আসন ৰখা হৈয়েই। তদুপৰি মন্ত্ৰী নাইবা বৰমূৰীয়া বিষয়াই আমাক
গাড়ী দি লগত লৈ যায়। আমি তেতিয়া বিলাসী গাড়ীতেই অহা-যোৱা কৰো। ক্ষেত্ৰ পৰিদৰ্শনৰ
বাবে আমি বিলাসী গাড়ীতেই ফুৰো। অৱশ্যে কেতিয়াবা কেতিয়াবা অপীতিকৰ বাতৰি অৰ্থাৎ
অপ্ৰিয় সত্য কথা লিখি আমি ভাবুকি আৰু ভিত্তি প্ৰদৰ্শনৰো সন্মুখীন হ'ব লগীয়া হয়। সেয়েহে
আমি বাতৰি লিখোতে বৰ সাবধান হোৱাটো বৰ দৰ্কাৰ। নহ'লে কেতিয়াবা আমি আদালতত
মানহানিব গোচৰৰো সন্মুখীন হ'ব লগা হ'ব গাৰে। সেয়েহে গা-সাৰিহে বাতৰি লিখিব লাগে।

আমাৰ বাতৰি কাকত বা সাংবাদিক সকলক সমাজে গণতন্ত্ৰৰ চতুৰ্থ সৰ্ব বুলি আখ্যা দিয়ে। তদুপৰি আমাৰ হাতৰ কলমক তৰুৱালতকৈ শক্তি শালী (A Pen is mightier than a Sword) বুলি কোৱা হয়। সেয়েহে আমি সাংবাদিকসকলে অতি সাৱধান হেৱাটো দৰ্কাৰ। কেতিয়াবা কেতিয়াবা সেয়েহে সাংবাদিক বুলি ক'লে ইতিকিঙ্গৰো সন্মুখীন হওঁ।

মুঠতে মই এজন সাংবাদিক হিচাপে সমাজৰ পৰা কেতিয়াবা কেতিয়াবা গালি-গঞ্জনাও খাব লগা হয়। সাংবাদিক হিচাপে আমাৰ বহতো তিতা-মিঠা অভিজ্ঞতা হৈছে। তথাপি সাংবাদিক আৰু সংবাদ পত্ৰ সমাজৰ ধৰণীস্বৰূপ বুলি কৰই লাগিব। ■

মন্তব্য : যি সদায় বিছলাতে (চান্ত) শুই থাকি বাতৰি পৰিবেশন কৰে-তেওঁক চাংবাদিক বুলি কয়। যি মিছা সংবাদ পৰিবেশন কৰি সমাজখনক বৰ্বাদ কৰে তেওঁক বৰ্বাদিক বুলি কয়। যি নিজে বাতৰি সংগ্ৰহ নকৰি আনৰ পৰা বুটলি আলি সংবাদ পৰিবেশন কৰে তেওঁক সাংস্কৃটিক বুলি কয়। যি বাতৰি পৰিবেশন কৰিবলৈ মাল বিচাৰে তেওঁক মালবাদিক বুলি কয়। এই কেইবিদ নকৰি নিজে কষ্ট চিকাৰ কৰি সঁচা আৰু সঁচিভাৰে বাতৰি পৰিবেশন কৰি সমাজৰ আৰু দহৰ উপকাৰ সাধন কৰে তেওঁহে আচল সাংবাদিক। বাদবাকী সকলো নকল। আ... বা... বা... হা...হা.....! ■ ভাকুটকুট!!

ঠঠ কৌতুক ঠঠ

এজন জমিদাৰৰ ছেৱালী উন্নৰ ভাৰতৰ ব্ৰাহ্মণ ল'বালৈ বিয়া দিলে। সিহঁতে নিৰামিষ ভোজী। ছেৱালীজনীয়ে মাছ নহ'লৈ ভাত খাব নোৱাৰে। যেতিয়া ছেৱালীজনী মাকৰ ঘৰলৈ আহিলে তেতিয়া তাই দেউতাকক ক'লে মাছ লহ'লৈ মই ভাত নোখোৱাকৈ মৰিম। তুমি কিবা এটা ব্যৱস্থা কৰা। দেউতাকে ঘটলাটো কৈ এজন ব্ৰাহ্মণৰ ওচৰত কিবা বিধান বিছাৰিলৈ। কিবা বিধান যদি নিদিয়ে ছেৱালীজনী নোখোৱাকৈ মৰিব। তেতিয়া ব্ৰাহ্মণে চিন্তা কৰি ক'লে -এটা উপায় আছে। ব্ৰাহ্মণে উপায়টো দিলে- ‘ৰোহিতস্য, কাতলস্য, মস্যৰাজ, ইলিচ, চৈৰ, কৈ মাণৰ, চিতলহং ষষ্ঠ মস্য নিৰামিস্য এই ছয়বিধি মাছ খাব পাৰিব।

শ্ৰুতি নন্দী, খেমাজি। ১৮৬৪৭৯২০৪৩

(ত্যঙ্গ গল্প)

। চোক নথকা চাধা ।

শ্ৰ....দেৱ দাস, তেজপুৰ, ৯৮৩৫৬৮০৯২৬

“চাধা অলপ সৰহকৈ আনিবি, আজি কালি চাধাৰ চোকেই নেপাওঁ, কাগজ কাগজহে লাগে ।” হাতত বিছটকীয়া নোট খন লৈ তামোল আনিবলৈ গাড়ীৰ পৰা নামি পাণ দেকানলৈ পোনাওঁতে কমলক পিছফালৰ পৰা মণিমালা হাজৰিকাই সকিয়াই দিলে । এটা চৰকাৰী বিভাগৰ জিলা বিষয়া মণিমালা হাজৰিকাই বিভাগীয় মন্ত্ৰীৰ দ্বাৰা উদ্বোধন কৰা প্ৰকল্প এটাৰ কাৰ্যসূচীত অংশ প্ৰহণ কৰিবলৈ সদৰৰ পৰা এশ বিছ কিলোমিটাৰ দূৰৰ জিলা খনৰ শেষ মূৰত থকা মফচলীয়া ঠাই খনলৈ গৈ চৰকাৰী ডাকবাংলোত মন্ত্ৰী বিষয়াৰ লগত ভাত খাই মন্ত্ৰী বিদায়ৰ পাছত ঘূৰি আছিছিল । চাধা-চুণেৰে পাক লগাই তামোল খোৱাৰ অভ্যাস কিস্ত সমুখৰ শাৰীত মন্ত্ৰীৰ পোনে-পোনে বহি থকা বাবে তামোল খাবলৈ নোপোৱা ভালেমান পৰ হৈছিল । কিবা পুৰণি কিতাপৰ কাগজেৰে বন্ধা তামোল-পাণৰ টোপোলাটো দিয়াৰ পাছত ড্ৰাইভাৰ বড়োৱে গাড়ীৰ এক্সেলেটৰ দৰালে ।

মণিমালাৰ কলা চাধা বা মলা ধৰ্মাতেৰে পাগ লগাই তামোল খোৱাৰ অভ্যাস সৰুৰে পৰাই হৈছিল । আইতাকে খুন্দনাত চুন-চাধা দি খুন্দি ওঠ বঙা কৰি সেলেঙি লগাই তামোল খাইছিল । খুন্দা তামোলৰ লোভত ওচৰত বৈ থকা মণিক খুন্দনাত চাধা দিয়াৰ আগতে অকণমান দিছিল কেতিয়াৰা মুখৰ পৰা ওলিয়াইয়ো খুৱাই দি পিক পেলাই খাবলৈ কৈছিল । পিছলৈ আইতাকক খুন্দি দিওঁতে নিজেও খাইছিল । স্কুলৰ ওপৰ শ্ৰেণীত তাইৰ লগতে লগৰীয়া কেইবাজনীয়েও চুন-চাধাৰে তামোল খাইছিল । অকল সেয়ে নহয় আইতাকৰ লগত ভকতনী দুগৰাকী মান আহি মাজে মাজে খবৰৰ কাগজৰ টুকুৰাত চাধা দি পকাই পাকিয়ত(চুৰট) বনাই হৃপিছিল । পাকিয়তটো বনোৱাৰ পিছত তাইক মাতি জুহালৰ তুঁহ জুইত জুলাই আনিবলৈ কৈছিল । জুলাই আনোতে যদি নুমাই যায় হৃপি হৃপি আহিবলৈ কৈছিল । প্ৰথম অৱস্থাত হপা মাৰোতে কাঁহ আহিছিল, পিছলৈ ভালকৈ হপা মাৰিব পৰা হৈছিল । এগৰাকীয়ে হপা মাৰি আন এগৰাকীক দিয়ে, ইগৰাকীয়েও এহপা মাৰি সিগৰাকীক দিছিল । কোনো গৰাকীয়ে আন গৰাকীক দিওঁতে হপা ফালটোৰ সামান্য এটুকুৰা চিঞি পেলাই দিছিল । কেতিয়াৰা বেংগলী মানুহ এগৰাকীয়ে বিড়ি এটা আনিছিল, সেইদিনা তেওঁলোক বৰ আনন্দিত হৈছিল । কলেজৰ হোষ্টেলত থাকোঁতে অৰশাচল আৰু চিলঙ্গৰ ছোৱালীৰ লগত চিগাৰেট আৰু মদ

খোৱাৰ অভ্যাস হৈছিল। পিছলৈ এৰি দিছিল। চাকৰি কালতো কিছুদিন নৈবে জৰ্দাৰ পাণ খাইছিল। বিয়াৰ আগে আগে সকলো এৰি পেলাইছিল যদিও পিছলৈ চাধাৰ সৈতে পাণ লগাই তামোল খোৱাৰ অভ্যাস হৈ গৈছিল। কাপোৰত প্ৰায়ে পিক্ৰ চিটিকণী পৰিছিল। ল'ৰা-ছেৱালীৰ গালিয়েও তামোল খোৱা অভ্যাসটো এৰৰাৰ নোৱাৰিলে।

“কি চাধা আনিলি কমল? ইমানথিনি চাধা খালোঁ কিবা কাগজ খোৱা নিচিনাহে লাগিল?”
মুখৰ পৰা চোবাই থকা তামোল থিনি খঙকৰি খিড়িকীৰে পেলাই দি ক'লে- “বড়ো পাণ দোকান
দেখিলে গাঢ়ী ৰাখিবি। কমল ঘূৰাই দিয়া পইছা কেইটা আছেনহয়?”

“তামোলৰ লগতে আপোনাক দহটকীয়া এটা ঘূৰাই দিছিলোঁ নহয়?”

“ক'ত দিছিলা? মোৰ হাতত নাই চোন?”

মেদামে পাণৰ পানী তিওৰা তামোল বাঞ্ছি অনা কাগজৰ লগতে চাধা থিনি পেলাই দি, চকু
মুদি মোবাইল ফোনত মন্ত্ৰীৰ ভাষণ শুনি শুনি লেতেৰা দহটকীয়া খনকে চাধা বুলি চিঞি চিঞি খাই
থকা নতুন ড্ৰাইভাৰ বড়োৰে মন কৰিছিল কিন্তু ক'বলৈ সাহস নকৰিলে। পাছত কমলক মনে মনে
কৈছিল। ■

১২ঘৰা ছ... দিব্যজ্যোতি ভুএঁঊ, জনকল্যান, শ্ৰীপাণি।

শিক্ষক : সু প্ৰভাত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকল। আজি পাঠদানৰ আৰম্ভণিতে তোমালোকৰ লগত চিনাকি হৈ লওঁ দেই।

ছাত্ৰ-ছাত্ৰী : হ'ব ছাৰ।

শিক্ষক : আহাচোন কোৱা তোমাৰ নাম কি? (ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে নিজৰ নিজৰ পৰিচয় দিলে)।

শিক্ষক : শ্ৰেষ্ঠ বেঞ্চৰ চুক্ত বহা ছাত্ৰজনক উদ্দেশ্যি ক'লে -তুমি আঁহা তোমাৰ পৰিচয় দিয়া। তোমাৰ নাম কি?

ছাত্ৰ : নমস্কাৰ ছাৰ, মোৰ নামটো মাছৰ নামেৰে যায় ছাৰ।

শিক্ষক : মানে?

ছাত্ৰ : ছাৰ আপুনি মাছৰ নামবোৰ কৈ যাওক চোন।

শিক্ষক : ৰৌ, বৰালি, পুঁঠি, খলিহনা.....।

ছাত্ৰ : ছাৰ আপুনি আচল মাছ থিনিৰ নামেই কোৱা নাই।

শিক্ষক : মানে কি কৈছ্য তুমি?

ছাত্ৰ : আৰু দুটামান মাছৰ নাম কওঁকচোন ছাৰ।

শিক্ষক : চেঙ্গলী।

ছাত্ৰ : সেইয়া ছাৰে মোৰ নামটো ক'ব পাৰিলৈই। মোক আৰু' এনেই সুধি আছে।

উনপঞ্চাচ বায়ু

শ্র...লক্ষ্মী প্ৰভা কাটনী, এৰাচল, ধেমাজি

অলপ সময়ৰ আগতে ককাই ধূনু দাদাক এচাৰিডাল লৈ কোবাইছে আৰু কোবাইছে। সি চিএৰত গগন ফালিছে। আমাৰ মায়ে গৈছে তাক ককাৰ কৰলৰ পৰা মুক্ত কৰি আনিছে।

ককাৰ মতে তাৰ গাত উনপঞ্চাচ বায়ু লাগিছে। মই মাক সুধিছিলো যদিও মায়ে দাবি দিয়াত পেঘেনিয়াই থাকিবলৈ সাহ নহ'ল।

ধূনু দাদাই মাৰ খোৱাৰ কাৰণ হ'ল-সি এইবাৰ মেট্ৰিক পৰীক্ষা দিব। খুড়া CRPF ত কৰ্মৰত বৰ্তমান কাশ্মীৰত আছে। খুড়া ঘৰলৈ বহু দিনৰ মূৰে মূৰেহে আহে। ধূনু দাদাৰ দায়িত্ব সেয়ে খুড়াই ককাক দিছে। ককাই ধূনু দাদাৰ দায়িত্ব ঠিকেই পালন কৰিছে। চাইকেল এখনো কিনি দিছে। সি ইংৰাজী আৰু অংকত অলপ পিছপৰা। সেয়ে গাঁৱৰ সিমূৰৰ গোহাঁই ছাৰৰ ওচৰত টিউচন কৰিবৰ বাবে ঠিক কৰি দিছে। সি আৰু পাঁচজন বন্ধুৰ লগত ছাৰৰ ওচৰত টিউচন কৰেগৈ।

প্ৰথম দুদিনমান ঠিকেই আছিল। স্কুলৰ পৰা আহি খাই বৈ জিৰণি লৈ গৃহকাৰ্য দুটামান কৰি টিউচনলৈ বায় আৰু সন্ধিয়া হোৱাৰ আগে আগে ঘৰ পায়ছি। ককাই মন কৰিলৈ দাদাই দুদিন টিউচনৰ পৰা অহা দেবি কৰিছে। কি কাৰণে দেবি কৰিছে ককাই মনে মনে চাবলৈ ওচৰৰে ল'ৰা এটাক দায়িত্ব দিলৈ। ল'ৰা জনে ককাক সবিভাৱে ক'লেহি যে দাদাহাঁতে বোলে টিউচনৰ পৰা আহোঁতে বৰগছ জোপাৰ তলতে বৈ প্ৰেমপত্ৰ পঢ়ে, চিগাৰেট খাই, বেয়া কথাও পাতে বোলে মুঠতে সি অধঃপাতে গৈছে।

এই গোটেই কথাৰ প্ৰমাণ পোৱাৰ পাছত আৰু টিউচনৰ বাহানা লৈ কৰবলৈ যোৱাৰ কথা গম পাই ককাই তাক টিউচনলৈ আজি যাব নালাগে বুলি বাধা দিলৈ। সি ককাৰ কথা নুঞ্জনি মনে মনে ঘৰৰ পৰা ওলাই গ'ল। ককা অলপ পিছতে টিউচন ছাৰৰ ঘৰ পালেগৈ। কিন্তু আজি ছাৰৰ কাম থকাৰ বাবে ল'ৰাহাঁতক আহিব নালাগে বুলি কৈ পঠালো বুলি কোৱাত ককাৰ খঙ্গে মূৰৰ চুলিৰ আগ পালেগৈ দাদাই কথা নুঞ্জনা আৰু মিছা কথা কোৱাৰ বাবে। সি

সময়ত আহি পাইছিল থাপ মাৰি ধৰি লৈ তোৰ গাত উনপঞ্চাচ বায়ু লাগিছে বুলি কৈ কৈ কোবাইছে আৰু কোবাইছে। ককাই তাৰ বিষয়ে শুনা কথাবোৰ কৈ কৈ কোবাইছিল দাদাই কথাবোৰৰ একো উন্নৰ দিব পৰা নাছিল। সি চিএওৰি চিএওৰি কান্দিছিল আৰু মনে মনে আঁচৰিত হৈছিল ককাই কথাবোৰ ক'ত গম পালে বুলি। ককাই আজি তোৰ গাত লগা উনপঞ্চাচ বায়ু খেদিহে এৰিম বুলি ইমানে কোবাইছে, সিও চিএওৰত গগন ফালিছে। আমাৰ মায়ে কুঁৱাৰ পাৰত হালধী চফা কৰি আছিল। ধূনু দাদাৰ চিএওৰি শুনি লৰালৰিকৈ গৈ ককাৰ হাতৰ পৰা দাদাক মুকলি কৰি আনিলতহে সি বক্ষা পৰিলে। বৰমা ভয়তে পেপুৱা লাগিল। ককাৰ মুখত কেনেও মাত মাতিব নেৱাৰে আমাৰ মাৰ বাদে।

মায়ে মৰমেৰে ককাই শুনা কথাবোৰ সঁচানে বুলি সোধাত সি হয় বুলি মূৰ দুপিয়ালে আৰু ভৱিষ্যতে এনে ভুল নকৰো বুলি মাক সাৱতি ধৰিলে। মায়ে মৰমেৰে আঁকোৱালি লৈ তাক ভালকৈ পঢ়ি-শুনি ভাল মানুহ হ'ব লাগিব বুলি কঢ়লৈ লৈ গৈ দৰ্জাখনত খিলিটো লগাই দিলে। ■

অগল্প অকবিতা

শ্ৰী...দেৱ দাস, তেজপুৰ

বজাৰত ৰঙা চাট নীলা জিনচ পিঙ্কা চুটি চুলি চেঙেলীয়াটোৰ খুন্দাত কৰ্ফাল খাই পৰিছিলোঁ! ক'লোঁ-চাই-চিতি যাব নোৱাৰ নেকি? পিছে পিছে অহা এগৰাকীয়ে ক'লে-বেয়াকৈ নকৰ কিষ্ট। সেইজনী মোৰেই ছোৱালী। মই ক'লোঁ-বাপেক পুতেক একেই। ক'লা জিনচ হালধীয়া টি চাট পিঙ্কা চুটি চুলি গৰাকীয়ে ক'লে-মই তাৰ দেউতাক নহয় মাক হে দাদা।

এংকৰী বেংকৰী

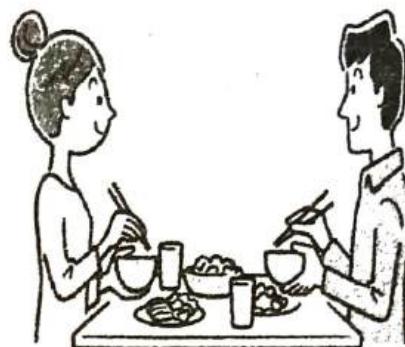
দেখা শুনা গঠিজও কথা

শ্ৰ... দলীপ কুমাৰ হাজৰিকা

ৰাইজ ও। দেমেজি সদৰৰ দহটা রাউৰ দেমেজি নগৰখনে পদ-পথত বিজুলি বাটি নিদি
সৃষ্টি কৰা গিনিজ বুকত বেকৰ্ড ভংগ কৰাৰ কথা গম পাই চি.এম. মামাই নগৰ পালিকাৰ
সভানেত্ৰী গৰাকীলৈ সোণৰ মেডেল এটা আগবঢ়োৱাৰ খবৰ এটা গুগলৰ তথ্যকোষত জমা
হোৱা খবৰ পাই চিলাপথাৰ নগৰ পালিকাৰ সভানেত্ৰী গৰাকীয়ে সমষ্টি নগৰখন সঞ্চয়া ৫
বজাৰ পৰা পুৱাৰ ৫ বজালৈ আঙ্কাৰত ডুবাই থবলৈ ১৪৪ ধাৰা আইনৰ অধীনত ফটোৱা
জাৰি কৰিছে। দেমেজি আৰু চিলাপথাৰ নগৰৰ দলীয় কৰ্ম কৰ্তাৰ পদুলী মুখ পোহৰাবলৈ
স্থাপন কৰা চলাৰ লাইটবোৰো অহা ৭২ ঘণ্টাৰ ভিতৰত বন্ধ কৰিবলৈ সাম্য আইন ঘোষণা
কৰা হৈছে। নগৰ দুখনত বোকা-পানীত ডুব যোৱা ২২ টা রাউৰ সমূহ পথ দৈনিক ১২ ঘণ্টাৰ
বাবে আঙ্কাৰত ডুবাই ৰাখি প্ৰাকৃতিক পৰিবেশ সৃষ্টি কৰি বিদেশৰ পৰ্যটকৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰি
১২ ঘণ্টীয়া আঙ্কাৰ চোৱাৰ বাবে ধেমাজি জিলালৈ আহিব লগা বিদেশী পৰ্যটকৰ পৰা এই
বছৰ ১০০০ কোটি মার্কিন ডলাৰ অৰ্থাৎ ৮৪০০০ হাজাৰ কোটি টকা উপাৰ্জনৰ বাবে দেমেজি
আৰু চিলাপথাৰ নগৰ এক পানী নসৰকা আঁচনি লোৱা বুলি বৃটিছ ব্ৰডকাস্টিং কোম্পানীৰ
বাতৰি কাকতত বন্ধ নিউজ ছপা হোৱা বুলি চি.এম. মামাই টুইট যোগে ৰাজহন্তা কৰিছে।
অন্যহাতে দুয়োখন নগৰৰ মদৰ বেপাৰী আৰু নাৰ্ছিং হ'মবোৰ দেমেজি আৰু চিলাপথাৰৰ
নগৰ আৰু দেমেজি নগৰৰ জনসাধাৰণে দৈনিক আঙ্কাৰৰ ড্ৰাগছ আৰু সুৰাৰ বজাৰ দুখনৰ
জৰিয়তে বজাৰ দুখনৰ পৰা ২০০০ কোটি উপাৰ্জন হ'ব বুলি চি. এম. মামাই টুইটাৰ যোগে
জনাইছে। দুইখন নগৰ সমিতিৰ নগৰ এলেকাবোৰ ১২ ঘণ্টাকৈ আঙ্কাৰত ডুবাই ৰাখি নগৰ
দুখনৰ ৰাইজ কভিড মুক্ত কৰাৰ বাবে চীনৰ বৈজ্ঞানিক সকলে পৰামৰ্শ দিয়া বুলি চিলাপথাৰ
দেমেজি নগৰ পালিকাই ঘোষণা কৰিছে। এইয়া এংকৰী বেংকৰী ৰাইদেউ দুজনীৰ খবৰ বুলি
ৰাইজে অনুভৱ কৰিছে। ■

তৃণেপ বুজৰু

উদাহৰণেৰে বুজনি

...কৰৰী দেউৰী, ধেমাজি

আজি কেইদিনমানৰ পৰা মানুহজনে নিৰামিষ খাবলৈ আৰম্ভ কৰিছে। মাছ-মাংসৰ বজাৰ প্ৰায় নকৰাৰ দৰেই হৈছে। সেয়ে মানুহজনীৰ ভাত খোৱাৰ সময়ত খঙ্গটো বাঢ়ি যায়। সমুখতে মানুহজনে আলু-কবিৰ ভাজিৰেই একাঁহী ভাত শেষ কৰিলে। মানুহজনীয়ে ভাত খিনি পিটিকি আছে। তাই শুদ্ধভাত খাবই নোৱাৰে। হাতখন ধুই মানুহজনীলৈ চাই বুজালে-চোৱা, চোকা ছাত্ৰ আৰু গাধা ছাত্ৰৰ ইয়াতে প্ৰমাণ। মানুহজনীয়ে কথাবাৰ ভালদৰে তলকিব নোৱাৰি খঙ্গেৰে ক'লৈ- ‘খোৱা-বোৱাত কিহৰ চোকা-গাধাৰ কথা আহিল’। তেতিয়া মানুহজনে উদাহৰণ দি বুজাই দিলে যে-‘ ভাতৰ কাঁহীখন যদি পৰীক্ষাৰ প্ৰশ্নকাকত বুলি ধৰি লোৱা হয়, তেনে ক্ষেত্ৰত মই চোকা ছাত্ৰ। কাৰণ মই পটাপট ভাতখিনি খাই শেষ কৰিলোঁ। তাৰ মানে পৰীক্ষাৰ প্ৰশ্নকাকতখন কৰি শেষ কৰিলোঁ।’ তুমি গাধা। সেই কাৰণে ভাতখিনি খাই শেষ কৰিব পৰা নাই। কথাবাৰ মানুহজনীৰ গাত লগা যেন পালে আৰু লগে লগে ভাতৰ কাঁহীখন খাই শেষ কৰিলে।■

ফুকুৰা মুতিৰালি

শ্ৰ...উষা বৰগোহাঁই

(১)

আমাৰ গাঁৱৰ চলাহী ককাই নাম তাৰ বাম,
কথাই পতি ফিটাহী মাৰি কথা পতাহে কাম,
লিখা-মেলাত বোলে বৰ চোকা
ল'বাসৰক লিখি দিয়ে পৰীক্ষাত অহা টোকা
বুড়া মাঞ্চৰে আহি ক'লে প্ৰবেশিকাত পাছ কৰাৰ নাই তাৰ নাম।

(২)

বাইজ আহিল হিলদৌল ভাঙি ইলেকচনৰ কামত,
গুৰু-গোসাঁই নামানি এজনেই ল'লে ভাৰ কামৰ নামত,
গাঁৱত নবহিল সভা
কথা দিয়া জনে পালে মজা
ইফালে হিচাবত বহিল কিমান পাব ভোট, দিয়া দৰদামত।

(৩)

ঘনাই ঘনাই সংৰামে ম'বাহিলত সংকেত দিয়ে,
মই আছো নকৰিবা ভয় তেওঁৰ মই পি.এ.
দিমো এটা চাকৰি
কৰিবা তুমি ভাৱি-গুণী
টোপোলা দিহে খবৰ পালে, চাকৰিত নাই টি.এ., দি. এ.।■

গেঙ্গেলা পুৰাণ-১

গেঙ্গেলা কাইটি

শ্ৰ...যোগেন বাহিড়ঙ্গীয়া

(গুৱাহাটীত অঘনত ভৱনত পৰা প্ৰকাশিত হাস্য-ব্যংগ আলোচনী “চিচিংশুত”ত তিভৱ লিখাৰ মাজতে ‘গেঙ্গেলা কাইটি’ নামেতে লিখাৰ আৰণ্ত কৰিছিলো, কিন্তু দুটা সংখ্যা লিখাৰ পাছতে অভ পৰিছিল। অৱশ্যে পিছত আলোচনীতে রঞ্জ হৈ পৰিছিল। পুনৰ সম্পাদক বিমল বাজপোঁঠাত অনুৰোধত “ ভাকুটকুট ”ত গেঙ্গেলা কাইটিৰ পিষ্টয়ে লিখাৰ পঢ়াস কৰিয় বুলি ভাৰিষ্ঠো। ইয়াৰ অংশ ছিপে প্ৰথম সংখ্যাটো দিলো। শেষত পত্ৰুৱেৰ মন্দেষ্ট আমাৰ পৰম পাথেয় বুলি দেকত কৰিলো।)

গেঙ্গেলা, গেঙ্গেলা কাইটি বুলি ক'লৈ-এমাইলমান দীঘল গাওঁখনৰ বুড়া-মেথা, ডেকা-ডেকেৰী সকলোৰে বাবে এটি তেনেই চিনাকী নাম। পিছে কাইটিৰ অন্য এটা নামো নথকা নহয়, আছে। সেইটো হ'ল কৃষ্ণ। জন্মাষ্টমীৰ দিনা কাইটিৰ জন্ম, সেয়ে থাওকতে আইতাকে নামটো কৃষ্ণ বাখিছিল। নামটি যদিও কৃষ্ণ কাইটিয়ে কোনো দিনে বাঁহী বজাই নাপালে। ১৬ শ গোপীক বাদেই দহজনীকো নচুৰাই নাপালে। মাত্ৰ ছয়জনীক ভাল পোৱাৰ বাদে সাত নম্বৰ জনীক নিজৰ কৰি ল'লৈ। আনহাতে, সৰুতে কৃষ্ণৰ দৰে মাখনো চুৰ কৰি নোপোৱা কাইটিয়ে সাত নে আঠ বছৰ বয়সত কলহত থোৱা ‘ইবিধ’ এবাৰ চুৰ কৰি খাই কিবা লীলা দেখুৰাইছিল। যাৰ বাবে দেউতাকে কাইটিৰ পিঠিত দিয়া ও কিল দুটিমান খোৱাৰ সৌভাগ্য ঘটিছিল বোলে। যিয়েই নহওঁক, কি কৰণে কৃষ্ণ নামটোৰ ঠাইত ‘ গেঙ্গেলা ’ টোহে জনপ্ৰিয় হ'ল সেয়া জনা নায়াৱ।

দুকুৰি সোতৰ বছৰ বয়সত ভবি দিয়া গেঙ্গেলা কাইটিক দেখিবলৈ ঠিক থোপোকা জাতি লাওটোৰ দৰেই চুটি-চাপৰ, মাটিৰ কলহটোৰ দৰে পেটুলা, নুমুৰাই থোৱা গাড়ীৰ লাইটৰ দৰে চকু দুটাত কেতিয়াবা আন্ধাৰ আৰু কেতিয়াবা পোহৰৰ জিলিঙ্গনি, মূৰৰ ঠৰঙা

চুলিখিনিৰ দুই এডালত আপদীয়া বগা বঙ্গটোৱে মিতিবালি পাতিবলৈ আৰম্ভ কৰিছে। নাকৰ তলত আৰু থুঁতৰিত উলু খেৰৰ দৰে মোছ আৰু তাম বৰণীয়া দাঢ়ি। অনবৰত তামোল খোৱাৰ বাবে ওঁঠজুৰি দেখিবলৈ সাইলাখ কোনোবা গাভৰৱে লিপিষ্টিক ঘহি ৰঙা কৰি থোৱা ওঁঠজুৰিৰ দৰে। মুঠ কথাত গা-গাৰীয়ে কাইটি চমৎকাৰ।

গেঞ্জেলা কাইটিৰ ভাল গুণবোৰৰ ভিতৰত এটা হ'ল-সকলোৰে লগত মিলিব পৰাতো। বুঢ়াৰ লগত বুঢ়া, ডেকাৰ লগত ডেকা, সৰুৰ লগত সৰু আনকি গৰুৰ লগতো গৰু। মুঠতে সকলোৰে লগত সহজে মিলি যায়। কাইটিয়ে গামোচাত বাঞ্চি লৈ ফুৰা তামোলৰ টোপোলাৰ দৰে বসাল কথা এসোপা লৈ ফুৰে অনবৰতে। মন কাণবোৰ ভাল থাকিলে, কথা নাই বতৰা নাই হঠাতে লগ পোৱা কাৰোবাকো ‘তামোল এখন খা বুলি টোপোলাটো মেলি ধৰি বসাল কথাৰে বসৰ নিজৰা বোৱাই দিব। তাৰ পাছত নিজেও হাঁহিব ফেলফেলকৈ। কাষত থকা জনে কাইটিয়ে সৃষ্টি কৰা বসত নেহাঁহিলেও ফেলফেলকৈ মৰা হাঁহিটোৱে ভূমিকম্প আহিলে লৰি থকা ঘৰটোৰ দৰে কঁপাই থকা কাইটিৰ দেহাটো দেখিলে জৰুৰ হাঁহিবই হাঁহিব। সঁচাকৈ কাইটিয়ে মৰা হাঁহিটোৰ দৰে হাঁহি এটা সতকাই বিচাৰি পোৱা টান।

আকৌ বেয়াৰ ভিতৰত কাইটিৰ খঙ্গটোৱে আটাইতকৈ বেয়া। নুঠিলে নুঠে। কেনেবকৈ উঠিলে-নাই নুনমাটি নাই গুৱাহাটী। পকা অঞ্চলৰ দৰে চকু দুটা বঙ্গা হোৱা, ঠৰঙা চুলি খিনি কেটেলা পহৰ কাঁইট কেইডালৰ দৰে থিয় হৈ উঠা, ঘামি-যামি গাটো কুচিয়াটোৰ দৰে পিছল হোৱা, দয়োখন গাল পুৱা উদয় হোৱা বেলিটোৰ দৰে বঙ্গা পৰা আদি কাইটিৰ খং উঠাৰ লক্ষণ। কাইটিৰ গাত এনেধৰণৰ লক্ষণে দেখা দিয়াৰ সময়ত দোষ লগোৱা জন যদি কাষত থাকে আৰু তেওঁ এই লক্ষণৰ কথা যদি জানে, তেন্তে আমেৰিকা আক্ৰমণ কৰি লাডেন নাপান্তা হোৱাৰ দৰে সেইজনো কাষৰ পৰা পলাই ফাট মাৰিব।

অ’ পাহবিছিলোৱেই, মানে গেঞ্জেলা কাইটিৰ সংসাৰ খনৰ কথা। কাইটিৰ সংসাৰ বুলিবলৈ বৰ্তমান কাইটি, তেওঁৰ মনৰ মানুহগৰাকী আৰু ল’ৰাটোৰ সৈতে তিনিটা প্রাণী। কাইটিৰ জীয়েকো আছিল এজনী-দুজনী নহয় পাঁচজনীকৈ। এতিয়া আটাইকেইজনী গিৰিয়েকৰ ঘৰত লেদেনা ওকটি আছেগৈ। গতিকে, সৌৱে বৌ, বাঁৰে ল’ৰাটোকে ধৰি সংসাৰৰ লেকাম টানি গৈ আছে কাইটি। ■

ঘস ঘচনা

পাহৰণি

শ্ৰ...ভূপেন দত্ত, নাওবৈচা, লক্ষ্মীমপুৰ

মোৰ নাম পাহৰণি। মোক কিন্তু বহুতে ভাল পায় আৰু বহুতে বেয়াও পায়। স্কুল কলেজৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে মোক কিন্তু চকুপাৰি দেখিব নোৱাৰে। স্কুল কলেজৰ চৌহদত মোৰ প্ৰৱেশ নিষিদ্ধ। কিন্তু ইয়াটো এটা স্বত্ব আছে। সেই স্বত্বানুসৰি মোক স্কুল কলেজত সোমাবলৈ দিয়ে। স্বত্বটো হ'ল এই যে মই শিক্ষক সকলৰ মূৰত বাহ সাজি থাকিব লাগে। কাৰণ ঘৰত কৰিবলৈ দিয়া কাম পিছ দিনা শিক্ষকে যাতে চাবলৈ পাহৰি যায়। পিছ দিনা ক্লাছত ল'ব লগা পাঠ মুখস্থ ল'বলৈ যাতে পাহৰি যায়। এই স্বত্ব মানি ল'লে মোক বিদ্যালয়ৰ চৌহদত সোমাবলৈ দিব।

মোক কিন্তু এবিধ মানুহে বৰ ভাল পায়। সেই বিধ হৈছে “ধৰৰা”। ধৰি লওঁক বতনে যতিনৰ পৰা টকা দুহেজাৰ ধাৰলৈ আনিলে। সময়মতে ঘূৰাই দিব নোৱাৰিলে। যতিনে ধাৰৰ টকা সোধিবলৈ যাওঁতে বতনে ক'ব- এহ! পাহৰিয়েই গ'লো। যি কেইটা টকা আছিল আজি পুৱা খৰছ কৰি পেলালো নহয়। বাক অহা মাহত কিৰিবা কৈ দি দিম। তেনে হ'লে চাওঁকচোন মই বাক চৰণি নাখাম কিয় ?

ধৰি লওক এহাল ডেকা -গাভৰৰ মনৰ মিল হ'ল। আজীৱন দুয়ো দুয়োৰে জীৱন লগবী হোৱাৰ প্ৰতিশ্ৰুতিয়ো দিলে। চিঠিৰ আদান প্ৰদানো নিয়মীয়াকৈ চলি থাকিল। হঠাৎ গাভৰৰ দেউতাকে বিয়াৰ বন্দোবস্তু কৰিলে। প্ৰথম দৰ্শনতে অচিন ডেকাৰ প্ৰতি গাভৰৰ হয়তো মন আকৰ্ষিত হ'ল। ল'ৰাৰ চাকৰি আছে। নিজে গাড়ী চলাই আহিছে আৰু লগতে আছে ডেকাৰ দেখনিয়াৰ স্বাস্থ্য। গাভৰৰে বিয়াত বহিবলৈ সন্মতি প্ৰদান কৰিলে। পিছে বহু দিন ধৰি ভাল পাই থকা ডেকাটো, বেচেৰা ! তালৈ তেতিয়া বৰ দুখেৰে চিঠি লিখিব। —

আপুনি মোক পাহৰি যাওঁক। কঁপালত যি আছিল হৈ গ'ল। অহা জনমত যেন আমি
দুয়ো একে লগে থাকিব পাৰোঁ।

বেচেৰা ডেকায়ো মুখত হা-হ্যুনিয়া কাঢ়ি নিজৰ মনক বুজনি দিবলৈ মোকহৈ(পাহৰণি)
জানো প্ৰাৰ্থনা নজনাৰ ? তেনেহলে চাওঁক মোক প্ৰাৰ্থনাও জনায়। মই প্ৰাৰ্থনাৰো যোগ্য।

মই বৰ্তমান যুগত জন্ম লোৱা জিনিছ নহয়। মই পৃথিৱীত মানুহৰ সৃষ্টিৰ দিনৰ পৰাই
আছোঁ। পৃথিৱীৰ বুকুৰ পৰাই শত শত যুগ ধৰি মানৱ জতিৰ উত্থান-পতন হৈ আছে, মই কিন্তু
আজিও একেই হৈ আছোঁ।

মই ক'ত বাস কৰো জানিবৰ মন নাযায় জানো ? মই প্ৰত্যেক মানুহৰ শৃঙ্খত (মূৰত)
থাকো। আপুনি ভিটামিন যুক্ত আহাৰ খাই মোকো সন্তোষ কৰি বাখক। খোৱা-বোৱাত হাত
নধৰিব। মই অসন্তোষ হ'লৈ আপোনাৰ শৃঙ্খ ডাঠ বৰফেৰে পুতি পেলাবও পাৰো। ফলত
হয়তো আপুনি তেজপুৰৰ বাসিন্দা হ'বগৈ লগীয়া হ'ব পাৰে। গতিকে সিমানখিনিলৈ নগৈ
ভাল খাদ্য খাওক আৰু শৃঙ্খ পৰিষ্কাৰ আৰু শীতল কৰি বাখক। আপোনাৰ বেয়া হোৱাটো
জানো মই কামনা কৰিব পাৰোঁ। আপোনাৰ বেয়া মানে মোৰ বদনাম।

পাহৰিছিল। ৰজাই পাহৰিছিল। প্ৰজাই পাহৰিছিল। দুশ্মন্তই শকুন্তলাক পাহৰিছিল।
উৰশীয়ে ইন্দ্ৰক পাহৰিছিল। আনহে নালাগে সাধাৰণ পৰজা (প্ৰজা) পদোৱেও মাছ মাৰিবলৈ
মূৰত জালখন বাঞ্ছি নি নৈৰ পাৰত জাল পাহৰি আহিলো বুলি (পাহৰি গ'ল যে মূৰত জালখন
আছিল) ঘৰলৈ আহি ঘৈণীয়েকক এজাউৰি দিছিলহি।

মোৰ কথা কৈ থাকিলে কিমানখন যে মহাভাৰত হ'ব হিচাপ কৰিব নোৱাৰি। (এতিয়া
পাৰিবও পাৰে কম্পিউটাৰৰ যুগ যে) কৰিয়েও আক্ষেপেৰে কয়—

“ উহ ! পাহৰণি যেন ৰাক্ষসিনী

গিলিলি বহুত অসম গৌৰৱ.... !”

গতিকে মোৰ প্ৰতিকাৰ কৰিবলৈ ধীৰ স্থীৰ হওঁক। নহলে পাহৰণিয়েই পাহৰণি।
পাহৰিয়েই পাহৰিপাহৰি..... |■

গুৰু বাক

শ্ৰী...মণিবাম বড়া, বৰদলনী, ধেমাজি

গুৰুৰে বুলন্ত শুনা শিষ্য আছে যত,
বাঢ়িলে ভক্ত চোৱা কলিৰ শেষত।
এক বৃক্ষ মূল-গুৰি তাতে ডাল-পাত,
বিধে বিধে ভক্তেও ভগাই ল'লৈ তাক।
হাত-তালি বাই সৱে লয় হবি নাম,
পাৰো যদি যেনে-তেনে বৈকুঠলৈ যাম।
পকা সকাম কেচাঁ সকাম বহু সকাম আছে,
সকাম খাওঁতে আকৌ ভক্ত নাচে পাছে।
ভক্তৰ কিনো ভাগ্য কিনো যে কপাল,
সৰাহ-বিয়া সকামতো যতে-ততে লাল।
শাস্ত্র পঢ়ে অৰ্থ ভাণ্ডে গীতা ভাগৱত,
বিধি মতে সুৰামৃত পৰেহি আগত।
ভক্ত তুষ্ট হ'লৈ বুলে ইষ্ট তুষ্ট হয়,
নানাজনে নানাভাৱে আনন্দতে কয়।
সাজ আছে চুলাই আছে আৰু আছে লাল,
ভক্তে শলাগি খাই গৃহস্থ বৰ ভাল।

শিৰ-ভক্তও বহু আছে লেখত লব পাৰি,
কিনো চাৱা ভক্ত সৱে পাতে শাৰি শাৰি।
এশৰো অধিক হ'লৈ গমকো নাপায়,
প্ৰসাদৰ সুগন্ধি সুবাস চৌদিশে যায়।
পৰ-শিষ্য গৰু চৰাই যি সৱ ভক্ত,
আনন্দ লভোতে দুখ পায় সংহাৰত।
শাস্ত্র-বিধান, গুৰু বিধান, গুৰু মুখে পাই,
গুৰু-শিষ্য বুলিবলৈ আজি একোদালেই নাই।
ধন লোভী জন লোভী আৰু লোভী ভূমি,
ইবিলাক ভক্তক বাক কি বুলিবা তুমি।
বিধে বিধে ভক্ত আছে গণন নাযায়,
ছজনহে ভক্ত আছে জানিবা সদায়।
আৰু কিছু ভক্ত আছে বাচ-বিচাৰ নাই,
যতে-ততে সেৱা কৰি জধে-মধে খাই।
শিষ্য সৱ গুৰি ধৰা, ধৰা গুৰি ডালে,
সাত পুৰুষ উদ্ধাৰ হ'ব নহলে অথলে। ■

জলকীয়া চিঙ্গা কথা

শ্ৰ...ভৱেন কুমাৰ পাণ্ডিত, ধেমাজি

ম'বাইল নং : ৭০০২৮৫৬৯০৮

তেতিয়া দিনত মিৰি (মিচিং) আৰু মিপাক (অসমীয়া) যানুহৰ মাজত বৰ বন্ধুত্ব আছিল। সেই কাৰণে সেই সময়ত মিতা-মিতিনী (বন্ধু-বন্ধুৰী) পাতি লৈ বৰ মৰম ও চেনেহেৰে দিনবোৰ পাৰ কৰিছিল। তেতিয়াৰ দিনত পুৰুষতকৈ মহিলা বিলাকে “অসমীয়া ভাষা” খুৰ কমহে ক'ব জানিছিল। কিন্তু কিছু কিছুৱে প্রায়ে বুজি পাইছিল।

এদিনাখনৰ কথা মিৰি বন্ধুজন সেই সময়ত ঘৰত নাছিল। সেই সময়তে তেওঁলোকৰ অসমীয়া মিতা জন (বন্ধুজন) ঘৰত আহি মিতিনীৰ পৰা জলকীয়া দৃটামান খুজিলৈ। তেতিয়া তাই মিতাজনক জলকীয়াৰ বাৰীখন হাতৰ ইঙ্গিতেৰে দেখুৱাই দি অসমীয়া ভাষাত কিছু কমকৈ চিঙ্গিবলৈ ক'ব লাগিছিল। কিন্তু এই খিনিতেই গন্দগোলটো লাগিল যে তাই অসমীয়া ভাষাটো ভালকৈ নজনাৰ বাবেই মিতাজনক(বন্ধুজনক) এই দৰে ক'লৈ—“মিতা জলকীয়া অৰঅ অৰঅকৈ চিঙ্গিব।” কিন্তু ক'ব লাগিছিল জলকীয়া কমকৈ চিঙ্গিব। গতিকে মিতাজনে জলকীয়া সৰহ সৰহ কৈ চিঙ্গি থাকোতে তাই চিএগৰি চিএগৰি সৰু মাৰি এডালেৰে মিতাজনক আঙুলি কেইটাত মাৰি মাৰি অৰঅ অৰঅকৈ চিঙ্গিবলৈ কৈ আছে। অৱশ্যেষত মিতাজনে আঙুলিকেইটাত দুখ পোৱাৰ বাবে জলকীয়া চিঙ্গা বাদ দিলৈ। কিন্তু মিতাজনে তাইৰ কথা বুজি পাই জলকীয়া চিঙ্গা বাদ দিছে বুলি ভাৰি তাই হাঁহি হাঁহি আনন্দ মনেৰে মিতাজনক আপং এবাতি খুৱাই আৰু আৰু তামোল এখন খুৱাই বিদায় দিবলৈ ওলাওঁতেই মিতাজন (তাইৰ গিৰিয়েক) আহি পোৱাত নিজৰ দুৱানেৰে গিৰিয়েকক সকলো বিৱি কোৱাত মিপাক (অসমীয়া) মিতাজনক বেয়া নেপাৰলৈ অনুৰোধ কৰিলৈ। কাৰণ তাই (মিতিনীয়ে) অসমীয়া ভাষা প্রায় কিছু কিছুহে বুজি পায় কিন্তু ক'ব নেজানে। গতিকে অসমীয়া ভাষা নজনাৰ দোষতেই মিচিং সকলে অসমীয়াৰ লগত সেই সময়ত ভাৰৰ আদান প্ৰদান কৰোতে বৰ অসুবিধা হৈছিল।■

অলপ বগৰ

শ্ৰ...সন্তোষ বৰা

দূৰদৰ্শনৰ সমুখ্যত বহি লৈ চিনেমা, চিৰিয়েল চোৱাৰ অভ্যাস তেনেকৈ নাই বুলিয়েই ক'ব পাৰি। অৱশ্যে দুই এখন কমেডি চিৰিয়েল চোৱাৰ অভ্যাস নোহোৱা নহয়। কে কে মোহন আৰু বিউতি বাইলোঙহ'তে চৌ চৌ কৈ হাস্য বস সৃষ্টি কৰা অসমীয়া ধাৰাবাহিক ‘বেহৰবাৰী আউটপষ্ট’ খন প্রায়ে মিচ নকৰো। মানে চাওঁৰেই। সিদিনা তেনেকৈ পুৱা ১০-৩০ বজাত দূৰদৰ্শনৰ সমুখ্যত বহি বেহৰবাৰী আউটপষ্ট চিৰিয়েলখন চাই আছিলো। তেনেতে শ্ৰীমতীয়ে ধাৰাবাহিকখনৰ প্রতি থকা দুৰ্বলতাৰ বাবে আহি কাৰতে বহিছিল। হাতত কাপোৰ কটা কেচিখন আৰু শ্বপিং মল ‘বিশালৰ মেগামার্ট’ৰ পৰা বজাৰ কৰোতে এগালমান প্লাষ্টিকৰ টেমাৰ সৈতে কিনি অনা ডাঙৰ কাপোৰৰ বেগটো। প্রায়ে প্রতি বাৰতে কওঁ এই বেগবোৰ নিকিনিবা। এইবোৰ স্বাস্থ্যৰ পক্ষে হানিকৰ। তাৰ সলনি চিচাৰ বৈয়ামবোৰ আনিবা। নাই নেৰে। আন দহজনী মহিলাৰ দৰে মোৰ গৰাকীও নাচুৰবান্দা। শ্ৰীমতীৰ মতে আচাৰ থবলৈ প্লাষ্টিকৰ বৈয়ামবোৰেই ভাল। ওজন কম। কি কৰিব ধেৰৱা ঠাৰি সিজাই লাভ নাই। মই বোলো পিছে মেগামার্টৰ এই বেগটোৱে কি কৰা? শ্ৰীমতীৰ পৰা উভৰ আহিল, বেগটো কাটি গেছ ষ্টোভ চাফা কৰা কাপোৰ এডোখৰ আৰু গৰম কেৰাহী ধৰিবৰ বাবে দুড়োখৰমান কাপোৰ বনাও। শ্ৰীমতীৰ মতে কটনৰ কাপোৰেৰে গেছ ছাফা কৰিবলৈ ভাল। মই ক'লো-হেৰা এই বেগটো নাকাটিবাচোন। বিশাল মেগামার্টে এই বেগটো ১৮ টকা লয়। আকৌ যেতিয়া বজাৰ কৰিবলৈ যাবা তেতিয়া এইটো লৈ যাব পাৰিবা। ওঠৰ টকা বাচিব। এই ১৮ টকাৰ লগত ২ টকা যোগ কৰি কোনোৰা মগনীয়াৰক দিলে মগনীয়াৰৰ উপকাৰ হ'ব। বহুজাতিক কোম্পানীবোৰক অতিৰিক্ত ১৮ টকাকৈ প্রতিবাৰ দিয়াৰ প্ৰয়োজনেই বা ক'ত? তেলিৰ মূৰত তেল দিয়াৰ কাম মই কাহানিও নকৰোঁ। তুমিও নকৰিবা। মোৰ দেখোন আটাইবোৰ চাটেই কটনৰ। এটা উলিয়াই দিম ব'বা! মনতে ভাবিছিলো ব্যৱহাৰৰ অনুপযোগী পুৰণা চাট এটা উলিয়াই দিম। সেই সময়তে বেহৰবাৰীৰ আউটপষ্ট ধাৰাবাহীকখনৰ সীতাহৰণ

খণ্টো হাতীপোৱালীৰ দৰে লোদো ব-পোদোৰ চেহেৰাৰ বাৰনে মানে বিউটি বাইলোঙে
কেটেং মেটেং সীতাকুপী বিচাক হৰণ কৰিবলৈ উদ্যত হৈ আফাল মাৰি বথলৈ টানি আনিছে।
হামখুৰি খাই সীতা মানে বিচা বাৰনৰ ভবিব তলত পৰিষেছি। দুয়োগৰাকী অভিনেত্ৰীৰ চৌ
চৌ বস সৃষ্টি কৰা ডায়লগ আৰু মন পৰশা অভিনয় চাই থাকোতেই ব্যৱহাৰ অনুপযোগী
কটনৰ চার্ট এটা উলিয়াই দিবলৈ ক'তনো মনত পৰে। মানে পাহৰি থাকিলোঁ। ইফালে অমুকাই
সীতাহৰণৰ বসত ডুব গৈ থাকোতেই শ্ৰীমতীয়ে কাষৰ পৰা কেতিয়া উঠি গ'ল গমেই নাপালোঁ।
যেতিয়া কেচেক কেচেককৈ কিবা এটা শব্দ আহি কাণত পৰিলহি তেতিয়াহে শ্ৰীমতীলৈ চু
গ'ল। হাঁয় কপাল। যোৱা সপ্তাহত কিনি অনা ফ্লাইং মেচিন কোম্পানীৰ তিনিহাজাৰ টকীয়া
নতুন ব্ৰেঙ্গে চার্টটো শ্ৰীমতীয়ে গৰমকেৰাহী ধৰিবৰ বাবে চোকা কেচিৰে দুচেও কৰি পেলালে।
ক'তে মৰো মৰ এতিয়া। ওঠৰ টকা বছাবলৈ গৈ তিনিহাজাৰ টকা পানীত পৰিলে। সেই
সময়ত দূৰদৰ্শনত বাৰনৰ দ্বাৰা মানে বিউটি বাইলুঙে দ্বাৰা সীতা হৰণ হ'ল। আনফালে শ্ৰীমতীৰ
দ্বাৰা তিনিহেজাৰ টকাৰ ঘোৰ নতুন ফ্লাইং মেচিনৰ চার্টটো হৰণ হ'ল।■

সাথৰ :

- 1) টুকুৰ টুকুৰ টুকুৰ
এগাল মান ককাই ভাই
এটাহে পুকুৰ।
- 2) ভৰিবে কৰে লটৰ পটৰ
হাতে কৰে পোন
বহি বহি লৰ মাৰে
সেইজননো কোন ?

- 3) এঠেং এঠেং এঠেং
দুঠেং ক'লৈ গ'ল
চাৰি ঠেঙক দেখি
দহ ঠেঙক বিচাৰি গ'ল।
- 8) লেটেং পেটেং দুডাল মাৰি
তাৰ ওপৰত ডিজেলৰ গাড়ী
তাৰ ওপৰত পিতলৰ লোটা
তাৰ ওপৰত জেবেৰা সুতা ?

সাথৰ উন্নব : - ১) নথক /
২) চাঁকেল চলাই যোৱা যান্ত
৩) কুকু, মানুহ বায়, কেনুলা /
৪) মানুহ /

সংগ্ৰহক : অনুৰাগ প্ৰতীম ভৰালী, পঞ্চম শ্ৰেণী, এচ.এফ. এচ. স্কুল, ধেমাজি

আবোল-তাবোল টোটকীয়াৰ প্ৰতিবেদন শ্ৰ....বিধবস্ত বৰবৰা

- * বাতৰিত প্ৰকাশ “অসমত চাৰিশৰীয়া পথ
সম্পূৰ্ণ নৌহওঁতেই সাজু টোলগেট”। ইতি
কথা পৰম গুপ্ত কহিবাক নাহিকে ঘুণত।
- * “যোগী বাজ্যৰ নিযুক্তি চি বি আইৰ তদন্ত
নিৰ্দেশ আদালতৰ” ‘এই বিলাক মাত্ৰ
ফুটুকাৰ ফেন’
- * মহাৰাষ্ট্ৰৰ নিৰ্বাচনত কেন্দ্ৰীয় গ্ৰহমন্ত্ৰী
অমৃতশ্বাহৰ হেলিকপ্টাৰত নিৰ্বাচন
আয়োগৰ
তালাচী। “সকলোৱে এই কাৰ্যক নিৰ্বাচন
আয়োগৰ অভিনন্দন বুলি গঁঢ় পাইছে।
- * বাতৰিত প্ৰকাশ-(১৮ নবেন্দ্ৰৰ ২০২৪
প্ৰতিদিন ৭ পঞ্চাত) উড়িষ্যাত গৰুৰ
গোৱৰৰ মাজতো উদ্বাৰ নগত ২০ লাখ
টকা—“উড়িষ্যাৰ ফালে তেনে গৰুৰেও
টকা হাগিবলৈ আৰম্ভ কৰিছে। বাপৰে
বাপ দেশ তেন্তে উন্নতিৰ শীৰ্ষত।
- * (১৬ অক্টোবৰ প্ৰতিদিনত প্ৰকাশ)
“অত্যাৰশ্যকীয় ৮ বিধ ঔষধৰ দাম
বৃদ্ধি৫০% ভাগ।” “ঔষধৰ দাম বৃদ্ধি

ইলৈই দুখীয়া মানুহে ঔষধ কিনি খাব
নোৱাৰি মৰিব। চৰকাৰৰ জনসংখ্যা নিয়ন্ত্ৰণৰ
অন্য এক উপায়।”

- * অসম প্ৰদেশ কংগ্ৰেছৰ সভাপতিৰ মন্তব্য—
জংঘল বাজ চলাব খুজিছে বি.জে.পি. য়ে—
জংঘলী জানুৱাৰো তেন্তে সুবিধা আহিল।
তেৰাসৰেও তেন্তে মন্ত্ৰী এম. এল. এ. হ'ব
পাৰিব।
- * (১৫ অক্টোবৰ '২৪ প্ৰতিদিনত প্ৰকাশ)
কৈঠালগুছিত গুৰুজয়ন্তীত শংকৰ সংঘৰ
মূল প্ৰচাৰক মণিবাম দাসৰ বক্তব্য—পদুম লৈ
শপতখোৱা চৰকাৰে বাইজক দিলে মদৰ
বটল— পদুম পানীত জন্ম, পানীত ফুলে
“সেইকণ” পদুম পাটিয়ে দান দিলেনো কি
জগৰ লাগিল!
- * (২০ অক্টোবৰ '২৪ প্ৰতিদিন)—স্মাৰ্ট মিটাৰৰ
বিকদ্দে বাইজৰ প্ৰতিবাদ—স্মাৰ্ট চৰকাৰৰ
স্মাৰ্ট মিটাৰৰ বিকদ্দে বাইজে প্ৰতিবাদ কৰিব
নেপায় নহ'য়। পুখুৰীৰ পদুম মৰহি ঘাৰ।
আদানি ছাৰৰ লোকচান নকৰিব বাইজ।
চৰণত ধৰিছো!
- * (১৯ নবেন্দ্ৰ '২৪ প্ৰতিদিন)- পশ্চিম বংগ-
কৰ্ণাটকৰ সুতাৰে চলি আছে অসমৰ
তাঁতশাল— তেন্তে অসমৰ আকৌ উন্নতিৰ
পথত ‘জয় আই অসম বোল’।■

(১)

ৰসৱাজ ৰাজখোৱাই বজাই ভাকুটকুটৰ বাঁহী
শ্ৰেচাৰ উঠিব বুলি বাপে নেখায় মুৰ্গী খাহী
পিছে মাছ পালে দকচে
নাপালে কিষ্ট বকচে
হাবুঙ্গত লুকলাউ গিলি বিৰিঙ্গাই মুখত গোলপীয়া হাঁহি!!

...বীৰেন কুমাৰ কৌৰৰ, ধেমাজি

(৮)

অধ্যক্ষা নমিতা চৌধুৰী বাইদেউৰ নামটোৱেই মিঠা,
সাহিত্য চৰ্চা কৰ্বৈতে হেনো লাগি গ'ল এঠা;
পিছে শিক্ষা দানত মেডাম মুধাফুটা
লভিলে বাস্তীয় কৃতী শিক্ষকৰ বঁটা
শেহতীয়াকৈ কিষ্ট মেডামে চেলেকিছে ভাকুটকুটৰ পিঠা!!

(২)

কণটিলো কোৰৰ বোলে নহয় ওলামূলা
অহা নিৰ্বাচনত হেনো লব বাইজৰ পদৰ ধূলা
চিচিবৰগাঁও সমষ্টিত পদুম পাটিৰ দাবীদাৰ
বাকী সকলো কিষ্ট খবৰদাৰ
সময়ত টিকত নাপালে হেনো বিল কৰিব ঘোলা!!

(৫)

নলনীপামৰ ফুলমতী বাইদেউৰ নললোৱেই বা নাম,
গৃহস্থী সংসাৰলৈ পিঠিদি তেবী সাহিত্য খুন্দাই কাম;
নহয় বাইদেউ এলাপেছা
কবিতা বচনাত নহয় কেঁচা
ৰসৱাজৰ জীৱনী লিখাত লাগি আছে ধুমধাম!!

(৩)

শ্ৰীল শ্ৰীযুতা মেডাম সৰস্বতী কাটনী
থৰছ কমাবলৈ বাইদেউৰে নাখায় ভাতৰ লগত চাটনি
মাহেকতো নাখায় মাছে
যিমান পাৰে সিমান সাঁচে
এইবাৰ মেডামৰ হেনো হৈছে নিমখ কিনিবলৈ নাটনি!!

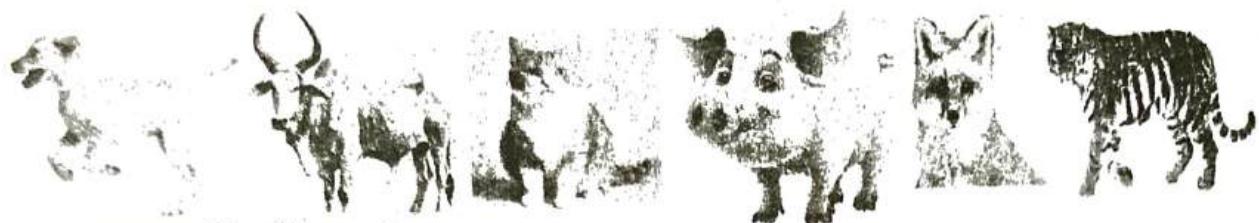
(৬)

ওঁম চিচিংফাক ফুক-ফাক স্বাহাঃ,
সৰু-বৰ সকলোটি বসাগাৰলৈ আহা;
এৰিয়া আন কাম
মুখে বুলা খাম খাম
ভাকুটকুট পঢ়ি সকলোৱে দাঁত চেলাই হাঁহা!!■

ৰাইজ অ' আহিব আমাৰ ঘৰলৈ

কনকলতা গাঁণে বুঢ়াগোহাঁই,

ধেমাজি

অসমবাসী ৰাইজ অ'

নিমন্ত্ৰণ এভাগ কৰিম বুলি ভাৰিছো, সু-স্বাদু ব্যঙ্গনে এসঁজ খোৱাম
বুলি ভাৰিছো। কথাবাৰ মুখবপৰা উলাবহে পালে সকলো জীৱ-জন্মৰে আহি কামবোৰ
ভাগ-বতৰা কৰি ল'লে।

বাষে হেনো ৰাইজক আদৰণি জনাব, শাৰী শাৰীকৈ এফালৰ পৰা বহুৱাই নিব। উদে
হেনো পানীৰ পৰা মাছ ধৰি দিব, মেকুৰীয়ে সেই মাছ বৰীয়া হ'ব। শিয়ালে আকো মাংস
আনি পাচি ভৰাই দিব, গাহৰিয়ে হেনো আলুৰ গুদাম ভৰাই তুলিব। উটে ক'লে পানীৰ
যোগান ঘইয়েই ধৰিম, মৰুভূমিৰ পৰা যিমান লাগে কঢ়িয়াই আনিম। গৰুৰে হেনো ধানৰ
পৰা চাউল উলিয়াই দিব, বিলনীয়াৰ কামটো হেনো কাছই কৰিব। কুকুৰে ক'লে হেৰ ৰাইটি
চিন্তা নকৰিবি, খোৱাৰ পাত সকলোবোৰ ঘইয়েই চাফা কৰিম।

শেষত আহি ফোপাই-জোপাই কেকেটুৰাই ক'লে-তামোল খনে মছদি কৰাই ঘইয়েই
সকলোৰে দিম বিদায়। সকলোৰে আহি কামৰ ভাৰ গাত পাতি ল'লে যেতিয়া, ভোজৰ
কাম আগবঢ়াৰ পাৰো এতিয়া।।

বি : দ্র : - নিমন্ত্ৰণী পত্ৰখন হাতত পৰা লগে লগে আহিব দেই। ■

দেখহঃ শুনহঃ টাঙ্গঃ টাঙ্গঃ

তত্ত্ব উৎপাদত

ভিনিহিঁত গৈছে শুকাই শীগাই।

ফ... পানীৰাম খাৰখোৱা

লাখপতি বাইদেউ ক'ত মাৰিছ উকি,
ভিনিদেউৰে বিছাৰিছে চকুপানী টুকি।
কিনো বোলো নহৰৰ হ'ল, বোলো নহৰৰ হ'ল,
দুই নম্বৰী ভিনিদেউলৈ বাইদেউ গ'ল।
আমাৰ বুঢ়া ভিনি কান্দি আছে বিছনালৈ চায়,
আজিচোন বাইদেউক বিছনাত দেখা নাই।
নমোঃ নমোঃ নাৰায়ণ তুমি অগতিৰ গতি,
নতুন ভিনিদেউ হ'ল আজি কোটিপতি।
পিছ ঠেঞ্জেৰে লাঠিমাৰি বাইদেউ পলাল,
চিকনিধিৰ পশ্চিতৰ মঙ্গলত বিজাল্ট ওলাল।
চুলাই গিলি থাকোঁতে বাইদেউ হেৰাল,
বহুজনী বাইদেউক ভিনিহিঁতে লগালে এৰাল।
এৰাল লাগি বাইদেউৰে ছাগলীৰ দৰে বেৰাই,
এৰাল চিডি দিবলৈও নতুন ভিনিও নাই।
এহিমতে ভিনি-বাই কথা মহা ঘূৰতৰঃ,
দেখহঃ শুনহঃ সবে কথা সামাজিক নৰ।।■

ভাকুটকুটৰ এই সংখ্যা প্রকাশৰ বাবে অর্থিক অনুদান আগবঢ়োৱা
 শ্ৰীযুতা পল্লীৰ তামুলী কোঁৰৰলৈ
 ভাকুটকুট প্রকাশন গোষ্ঠীৰ তৰফৰ পৰা
 চেনেহ ভৰা শ্ৰদ্ধা আৰু আশীৰ্বাদ ঘাচিলোঁ।

ভাকুটকুট প্রকাশন গোষ্ঠীৰ হৈ-

বিনীতা চৌধুৰী গাবোদিয়া

সভাপতি

কৰবী দেউৰী

সম্পাদক

ধেমাজি, অসম।